

Motion till riksdagen 2017/18:2017

av **Mikael Jansson m.fl. (SD)**

Totalförsvarspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anslaget inom utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap aldrig bör underskrida 2,0 procent av BNP fr.o.m. år 2027 (avsnitt 2) och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det civila försvaret bör kunna fullgöra sina uppgifter i flera månader även i händelse av fullskaligt krig (avsnitt 3.1 och 4.2) och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige måste planera för en utveckling där Ryssland och Kina ingår en militär allians (avsnitt 3.1), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige geografiskt bör delas in i åtta militärområden (avsnitt 3.2) och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Marinbas öst, Marinbas väst samt ett marindetachment i Härnösand respektive Fårösund sätts upp inom fem år (avsnitt 3.2, och 18.6–9) och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att de svenska arméförbanden ska organiseras i och ledas av tre fördelningar: en i nord, en i syd och en däremellan, ”mitt”, (avsnitt 3.3) och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sju mekaniserade brigader, en stadsskyttebrigad i Stockholm och tre amfibiebrigader successivt bör sättas upp (avsnitt 3.2, 17 och 18) och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att 40–50 behövliga bataljoner successivt sätts upp som fördelningsresurser (avsnitt 3.3 och 14.1–4) och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om direktiv till Försvarsmakten (avsnitt 4) och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ledningscentraler och andra mål som är högvärdiga för fienden ska finnas i bergrum eller skyddas på annat sätt (avsnitt 4.3 och 6) och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att veteraner i vissa fall bör särbehandlas positivt (avsnitt 5.1) och tillkännager detta för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den sista söndagen i maj ska vara minnesdag för svenska veteraner (avsnitt 5.1) och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inte ska bli medlem i Nato under försvarsbeslutsperioden som börjar 2016 (avsnitt 7.1–7.4) och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska säga upp samförståndsavtalet om värdlandsstöd med Nato (avsnitt 7.2) och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör avsäga sig deltagandet i ytterligare beredskapsperioder för EU:s stridsgrupper och lämna alla eventuellt pågående förberedelser för att delta i dessa (avsnitt 7.4 och 9.3) och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska avstå från att bli en del av ett gemensamt EU-försvar (avsnitt 7.5) och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör avstå från att bli underställt en EU-försvarsindustristrategi (avsnitt 7.4 och 11.7) och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör sträva efter nära försvarssamverkan i fred med alla nordiska länder (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sträva efter att samordna de olika nordiska samarbetsavtalen i en struktur (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör sträva efter att ingå ett militärt statsförbund med Finland (avsnitt 8.2) och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att statens rätt till omedelbar expropriering av mark och byggnader av säkerhetspolitiska skäl bör utredas (avsnitt 8.3) och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utlandsstyrkan ska ha en mindre summa tillgänglig för att hjälpa lokalbefolkningen (avsnitt 9.2) och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarsmaktens gendercentrum ska avvecklas (avsnitt 9.3) och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utlandsstyrkan ska inrättas som en egen myndighet (avsnitt 9.4) och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige endast bör delta i gemensamt ägande i fråga om försvarsmateriel med de nordiska länderna och att all materiel ska vara tydligt öronmärkt i händelse av krig (avsnitt 11.2) och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att forsknings- och utvecklingskapital ska riktas mot områden där den svenska försvarsindustrin redan är framgångsrik och tillverkar strategiska system (avsnitt 11.2), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att försvarslogistiken ska vara krigsanpassad (avsnitt 11.3) och tillkännager detta för regeringen.

28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarets materielverk bör tilldelas medel för egen utveckling (avsnitt 11.3–11.4) och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarsexportmyndigheten (FXM) ska återupprättas (avsnitt 11.5 och 22.3) och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel och om att en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel sedan kan använda undantagsregeln i EUF-fördragets artikel 346 på liknande sätt som andra medlemsländer som har en viktig försvarsindustri (avsnitt 11.7), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i vissa fall bör återta kravet på offset (motköp) vid försvarsmaterielupphandling i syfte att gynna svenska små och medelstora företag (SME) (avsnitt 11.8) och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samtliga unga män i en årsklass ska mönstras på plats – för kvinnor är detta frivilligt – (avsnitt 12.1) och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en tredygnskurs i grundläggande överlevnad ska hållas för alla i uniform vid mönstringen (avsnitt 12.1) och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om värnpliktsutbildning inom grundläggande militär utbildning (GMU) av ca 10 300 värnpliktsuttagna soldater årligen (avsnitt 12.1) och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om värnpliktsutbildning i ytterligare 4–12 månader (olika befattningar) för fortsättningsutbildning (FSU) av ca 8 600 soldater årligen för krigsplacering (avsnitt 12.1) och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att befintliga GSS/T överförs till värnpliktig placering och att GSS/K erbjuds tillsvidareanställning (avsnitt 12.3–4) och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att få rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att slippa förmånsbeskattning för icke lagad mat ute i fält (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän som bor på logement att få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att få

- subventionerade hemresor varannan vecka (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en premie ska utlovas när soldater tecknar ett kontinuerligt kontrakt, GSS/K, premien utbetalas efter 1/3 av, efter 2/3 av och när hela kontraktet löpt ut, (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
 42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lätta infanteribataljoner bestående av delar av reserven ska rustas och repetitionsutbildas för uppgifter tillsammans med hemvärnet (avsnitt 16.1 och 16.3) och tillkännager detta för regeringen.
 43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en utredning bör tillsättas för att utreda kostnader och vinster vid ett byte och möjliga vinster i funktion med ett eget system i stället för SAP-baserade Prio (avsnitt 12.7) och tillkännager detta för regeringen.
 44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarmakten ska utse befäl upp till överste/kommandör (avsnitt 12.8) och tillkännager detta för regeringen.
 45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att officersutbildningen ska börja med ett femårigt schema (avsnitt 12.9) och tillkännager detta för regeringen.
 46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Pliktverket bör öppna ett rekryteringskontor i Norrland för att stimulera rekrytering i norr (avsnitt 12.10) och tillkännager detta för regeringen.
 47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det är viktigt att genom kampanjer attrahera fler duktiga kvinnor till försvaret (avsnitt 12.11) och tillkännager detta för regeringen.
 48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Fortifikationsverket bör avvecklas och ansvaret för försvarets lokaler föras över på garnisonerna (avsnitt 13.1) och tillkännager detta för regeringen.
 49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det behövs mer materiel i garnisonernas förråd eftersom centrallagret är ett högriskmål och kan få svårt att leverera i krig (avsnitt 13.2) och tillkännager detta för regeringen.
 50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utbildningen av fallskärms-, lapplands- och gränsjägare ska återupptas (avsnitt 14.2) och tillkännager detta för regeringen.
 51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att medborgare aktiva i frivilligrörelserna delvis ska ersättas för sina utlägg indirekt (avsnitt 15) och tillkännager detta för regeringen.
 52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att infrastruktur inte får förstöras ytterligare vid de listade regementena och övningsområdena (avsnitt 17.3) och tillkännager detta för regeringen.
 53. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att polisens IED-förmåga (improvised explosive device, improviserad sprängladdning) bör avvecklas och att ansvaret bör läggas på Försvarmakten (avsnitt 17.5) och tillkännager detta för regeringen.
 54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hemvärnet bör förses med granatkastare, pansarvärnsrobot och broläggningförmåga (avsnitt 16.2) och tillkännager detta för regeringen.

55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att raketartilleri och attackhelikoptrar bör läggas in i den 25-åriga investeringsplanen och tillkännager detta för regeringen.
56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ärenden av lokal civil beredskapskaraktär bör beredas hos kommunerna efter yttrande av hemvärnet med de nationella skyddsstyrkorna (territorialarmén) (avsnitt 16.2) och tillkännager detta för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anskaffning av fem korvetter och fem ubåtar A26 bör läggas in i den tioåriga investeringsplanen (avsnitt 18.11) och tillkännager detta för regeringen.
58. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Torped 45 bör uppgraderas (avsnitt 18.8) och tillkännager detta för regeringen.
59. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att luftförsvaret bör återintegrera ett taktiskt radiosystem (Taras) för att realisera ett eget Link 16-liknande nät, där vi sedan kan välja nationellt krypto eller Natokrypto momentant (avsnitt 19.2) och tillkännager detta för regeringen.
60. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att planer för att återuppsätta flottiljerna Upplands flygflottilj (F16 Uppsala) och Hälsinge flygflottilj (F 15 Söderhamn) bör tas fram för att stärka luftförsvaret av huvudstaden (avsnitt 19.4) och tillkännager detta för regeringen.
61. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att produktionstakten av Gripen E/F till svenska försvaret bör höjas med tio fler plan per år fr.o.m. 2023 (avsnitt 19.7) och tillkännager detta för regeringen.
62. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vindkraft inte ska tillåtas inom en radie av fyra mil runt de gamla Bas 90-flygplatserna, eftersom de kan vara aktuella att återaktivera i det nya säkerhetsläget (avsnitt 19.6), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
63. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla fördelningarna (när de är upprättade) ska genomgå krigsförbandsövningar (KFÖ) minst vart sjätte år (avsnitt 21.2) och tillkännager detta för regeringen.
64. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att antalet ledamöter i Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten (Siun) ska utökas så att samtliga partier som är representerade i riksdagen kan få minst var sin ledamot (avsnitt 22.1) och tillkännager detta för regeringen.
65. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att statliga bidrag till musikorkestrar i försvaret ska utgå med samma belopp som kommunala bidrag erhålls (avsnitt 22.4) och tillkännager detta för regeringen.
66. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kustbevakningen ska ha tillgång till polisens register (avsnitt 23.1) och tillkännager detta för regeringen.
67. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kustbevakningen ska inordnas under marinen (avsnitt 23.2) och tillkännager detta för regeringen.
68. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör upprättas fonder för ersättning vid naturkatastrofer (avsnitt 24) och tillkännager detta för regeringen.
69. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bygget av nya slussar i Göta älv är ett nationellt prioriterat intresse eftersom man därigenom påbörjar jordsäkring av hela Göta älv (avsnitt 24.2), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

70. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel bör öka för att garantera större uthållighet vid internationella kriser (avsnitt 25) och tillkännager detta för regeringen.
71. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa beredskapslager för olja (avsnitt 25 och 26.5) och tillkännager detta för regeringen.
72. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att MSB bör läggas ned och verksamheten föras över på FOI och en ny civilförsvarsmyndighet (avsnitt 26.1–2) och tillkännager detta för regeringen.
73. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en ny civilförsvarsmyndighet bör inrättas under en civilbefälhavare (avsnitt 25) och tillkännager detta för regeringen.
74. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett gendarmeri med tyngre vapen och offensivare taktik än den reguljära polisen bör sättas upp med regional placering i Stockholm, Göteborg och Malmö (avsnitt 26.5.2) och tillkännager detta för regeringen.
75. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ärenden av regional civil beredskapskaraktär bör beredas hos länsstyrelserna efter yttrande av Försvarsmakten (avsnitt 26.2) och tillkännager detta för regeringen.
76. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att upprätta en egen myndighet för psykologiskt försvar (avsnitt 26.3.2) och tillkännager detta för regeringen.
77. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att befolkningsökningen i Afrika, Mellanöstern och Sydasien leder till ökade risker för pandemier, vilket gör att Sverige borde öka kapaciteten att ta hand om och bota smittade (avsnitt 26.3.1), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
78. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att SOS Alarm bör inkorporeras i en ny civilförsvarsmyndighet (avsnitt 26.1.4) och tillkännager detta för regeringen.
79. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lagstadga framtagandet av ett prioriterings- och ransoneringssystem för petroleumprodukter (avsnitt 25) och tillkännager detta för regeringen.
80. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör skaffa ett aktivt informationsteknologiskt försvar (aktiv cyberförmåga) (avsnitt 26.1.3) och tillkännager detta för regeringen.
81. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör undersöka möjligheterna till ett nordiskt, säkert internet baserat på svenska mikrosatelliter (avsnitt 8.1 och 11.7) och tillkännager detta för regeringen.

1 Försvarspolitikens förankring

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn som betraktar värdekonserveratism och upprätthållandet av en solidarisk välfärdsmodell som de viktigaste verktygen i byggandet av det goda samhället. Partiets övergripande mål är att formera en demokratisk, politisk rörelse som slår vakt om den gemensamma nationella identitet som har utgjort grunden för framväxten av välfärdsstaten och vårt lands fredliga och demokratiska utveckling.

Sverigedemokraterna eftersträvar ett framåtskridande som baseras på varsamhet, eftertanke och långsiktigt ansvarstagande. Vi eftersträvar ett demokratiskt, jämställt och miljövänligt samhälle där alla medborgare skyddas av, och är lika inför, lagen. Genom att kombinera frihet och trygghet, individualism och gemenskap hoppas vi kunna skapa ett folkhem som i så hög grad som möjligt är präglad av trygghet, välstånd, demokrati och en stark inre solidaritet.

Sverigedemokraterna står fritt från såväl socialismens som liberalismens ekonomiska teorier och kan därför inta ett pragmatiskt och verklighetsanpassat förhållningssätt i ekonomiska frågor. Förutsatt att det kan gagna Sverige och dess medborgare är vi öppna för samtal, diskussioner och samarbeten med alla andra partier.

I vår höstbudget stakar vi ut våra viktigaste visioner för de kommande åren. Vi visar att det inte måste finnas någon motsättning mellan ekonomisk tillväxt och sysselsättning å den ena sidan och allmän välfärd, trygghet och socialt ansvarstagande å den andra.

Den så kallade försvarsgruppen, regeringen samt Moderaterna, Centern och Kristdemokraterna har enats om att stärka försvaret med sammanlagt 10,2 miljarder kronor sammanlagt för år 2016 till och med 2020 (fem år) mer än liggande statsbudget. Försvarsgruppen gjorde 2017 en korrigering för felaktiga prisindex (årsuppskrivningar) samt ökade 10,2 till 12,7. Det är ändå alldeles för lite. Sanningen är att försvarets andel av BNP är på väg mot rekordlåga 1,0 %. Sverigedemokraterna budgeterar avsevärt mer än liggande budget under den kommande femårsperioden. I vår budgetmotion aviserar vi rejält höjda anslag. Vi tar här fram ett detaljerat förslag på hur dessa resurser skulle kunna användas över åren för att upprusta det svenska försvaret till ett starkt nationellt försvar. Om vår budget skulle realiseras så finns det säkert anledning att i dialog med Försvarsmakten ändra en del detaljer inom ramen för anslagen.

Vårt förslag till försvarssatsning innebär att det svenska försvaret återförs till ungefär det omfång och den förmåga det hade år 1999. Det är skada att nedrustningen inte slutade just detta år.

2 Försvarets finansiering

I början av 1980-talet var försvarets andel av BNP 2,9 % för att sedan sjunka till dagens 1,0 %. De minskade försvarsanslagen och stora omställningskostnaderna i kombination med en inriktning mot ett renodlat insatsförsvar har gjort att den svenska förmågan till territoriellt försvar idag på allvar kan ifrågasättas. Hela försvarsgrenar hotas av systemkollaps inom några få år. För att garantera rikets säkerhet måste nedrustningspolitiken få ett slut. Länderna i vår närhet har försvarsanslag nära 2,0 % av BNP eller har beslutat att skaffa det. Sveriges försvarsanslag däremot fortsätter att sjunka.

Innan anslagsökningen verkligen kan skapa en utbyggnad av försvarets förmåga måste vissa befintliga underskott elimineras. Underskottet om 50 miljarder i den 10-åriga investeringsplanen som förre överbefälhavaren tydligt pekade på, måste elimineras.

Sverigedemokraterna budgeterar för att täcka hålet i den gamla investeringsplanen för IO 14 genom en ökning av anslaget anskaffning av materiel och anslaget vidmakthållande av materiel med 5 miljarder kr årligen. Utöver att täcka dessa underskott satsar Sverigedemokraterna ytterligare mer på materiel varvid nödvändiga offensiva satsningar kan göras och investeringsbudgeten rejält ökas.

En höjning av materielanslaget gynnar svensk teknikdrivande industri och ökar sysselsättning. Nato-standard för nya materielsystem är givet för exporterande försvarsindustrier, och däri finns inget risktagande för Sverige. Däremot behöver inte alla äldre befintliga materielsystem Nato-anpassas.

Riksrevisionen anser att regeringens information till riksdagen om försvarets ekonomi bör vara mer övergripande och ge en helhetsbild utan att för den skull röja sekretessen. De olika objekten bör ha sina livscykelkostnader beräknade.

Det säkerhetspolitiska läget kan snabbt förändras, men militär förmåga byggs långsamt. Det tar tid att utbilda kadrar av officerare och tillräckligt med manskap. Därför bör grundlagen inte tillåta regeringar att satsa för lite på försvaret, 2,0 % av BNP skulle kunna vara ett bra mått på lägsta nivå.

3 Försvarets ramar

3.1 Dimensionering av existensförsvaret

Existensförsvaret bygger på en deklarerad folkvilja att Sverige ska vara en självständig och fri nation samt på en försvarsmakt som på ett trovärdigt sätt kan hävda förmåga att skydda landet genom ett organiserat totalförsvar som inkluderar civila komponenter i samverkan. Totalförsvaret ska både ha en yta, skalförsvaret, och ett djup, invasionsförsvaret.

Sverige bör efter en förstärkning av försvaret ha ett balanserat försvar med sådan styrka och sammansättning att det skapar en så hög tröskeleffekt att detta i det längsta avhåller en presumtiv angripare från att angripa Sverige. Ett sådant försvar ska också ha en sådan styrka att det kan föra ett uthålligt och strategiskt defensivt försvar av svenskt territorium.

En avancerad motståndare som attackerar förväntas använda fjärrstridsmedel med god precision, specialförband, cyberförmåga, obemannade system, rymdförmåga och avancerad informationsförmåga som stöd för främmande stridskrafter, såväl konventionella som okonventionella, som tränger in i riket.

Det moderna militära försvaret är därför beroende av både högteknologiska system och folkets samlade försvarsvilja. En starkt försvarsvilja och en förankring av försvaret hos folket uppnås främst genom värnpliktsutbildning och starka frivilligorganisationer. Ytterst kan det komma att bero på den enskilde soldatens mod och beslutsamhet. Bara det svenska totalförsvaret kan ytterst säkra Sveriges frihet.

Försvarsberedningens rapport år 2014 "Starkare försvar för en osäker tid" förutsätter att det civila försvaret bara klarar sig 5–10 dagar. Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret. Vår dåliga uthållighet i krig är en brist som sänder obehagliga signaler av svaghet till omvärlden. Enligt vår mening bör Sveriges totalförsvar kunna hantera att försvara Sverige uthålligt över längre tid, minst flera månader.

I försvaret av landet så måste stridskrafterna förfoga över moderna system och materiel. Detta är kostsamt, men utan korrekt anpassad och tillräcklig mängd materiel uppnås ingen tröskeleffekt.

Den dagsaktuella hotbilden är inte den viktigaste utgångspunkten när vi bedömer vårt behov av militärt försvar. Nu och den nära framtiden (med vilket vi menar: från nu till om 10 år) måste därför vara föremål för ständig krigsplanläggning av

Försvarsmakten, där faktiska styrkeförhållanden och värsta-falls-scenarier är underlag. Vi kan inte bortse ifrån hur Ryssland snabbt bygger upp sin militära förmåga. Vi kan inte heller bortse från risken med en kinesisk-rysk militärallians, vilket skulle möjliggöra för Ryssland att ytterligare stärka sitt västra militärdistrikt.

3.2 Försvarets geografiska indelning

Vi bedömer att den tidigare militära ledningsstrukturen var till bra stöd för beslutsfattande och samordning på olika nivåer. En ny struktur av detta slag bör upprättas. Nedan följer vårt förslag.

Den rörliga delen av försvaret bör ledas militärregionalt och det bör finnas redundans i stabsfunktionerna. En avancerad fiende ger oss ingen extra tid att konfigurera oss under pågående anfall. Lokalt militärt försvar bör kunna ledas i länen/Försvarsområdena. Totalförsvaret ska kunna ledas och samordnas på länsdelsnivå/Närskyddsområdesnivå.

Sverige indelas i åtta militärområden (MILO). I vardera baseras en mekaniserad brigad, i Stockholms MILO dock istället en stadsskyttebrigad. Antalet marinbaser ökas till tre: Syd, Öst och Väst, under Marinbas öst läggs två detachement: Härnösand och Fårösund.

Varje militärområde delas i ett antal försvarsområden (FO). Varje FO sammanfaller med ett län enligt länsindelningen som den var innan senaste sammanslagningen år 1997–98. Undantag: Norrbottens län, Västerbottens län, Stockholms län, och Göteborgs och Bohus län har alla vardera 3 st. FO. Antalet FO är därmed 32. I vardera FO baseras minst ett territorialarméregemente. Varje FO delas i två eller flera närskyddsområden (NO).

Ju längre ett krig pågår, desto större är risken att vi har tvingats sprida vår gruppering. Det är då viktigt att vi planerat och övat för småskaligt förvar, steget innan Fria kriget. Det är också viktigt för samhällsfunktionerna och folkets basala försörjning.

Militära och civila befälhavare ska finnas på alla nivåer: Hela riket, MILO, FO och NO.

Det moderna kriget har ett högt tempo och fjärrbekämpning gör det svårt att säkert flytta de egna stridskrafterna. För ledning gäller det att redundans måste eftersträvas så att frontförbanden alltid kan få riktig information.

3.3 Fördelningarna

Tre fördelningar bör sättas upp, norra, mellersta och södra. Dessa bör utgöra arméns högsta operativa ledning. Högkvarteret planerar i fred för att ge fördelningsstaberna rätt förutsättningar för detta. Om en fördelningsstab är indisponibel ska det vara förberett och planerat vilken stab som går in och ersätter.

Fördelningarna har egna förband som kompletterar brigaderna vid samordnade operationer.

4 Direktiv till Försvarsmakten

Tilldelad ekonomi kontra militär förmåga kan regleras på två sätt.

Alternativ 1: Försvarsanslaget är bestämt och målen (försvarsförmågan) anpassas efter detta.

Alternativ 2: Målen (försvarsförmågan) är bestämda och försvarsanslaget anpassas efter detta.

I Sverige idag råder alternativ 1. Sverigedemokraterna anser att alternativ 2 bör gälla. I det försämrade säkerhetsläget som råder i Östersjön så kan vi inte spara bort vissa militära förmågor.

Regering och riksdag ska ha ansvaret för anslagstilldelning, större investeringar, sättande av mål för totalförsvaret, beredskapshöjningar och order om att inleda skarpa operationer.

Försvarsmakten har ansvaret för skapandet av god krigföringsförmåga, militär strategi och taktik samt genomförande av operationer.

4.1 Direktiv för det militära försvaret

Sverige skall med alla till buds stående medel slå vakt om vår nationella integritet och vårt demokratiska samhällssystem. Försvarsmaktens viktigaste del i detta är att kunna möta, hejda och avgöra mot alla former av intrång från främmande stridskrafter.

Försvarsmaktens uppgifter:

- Avvisa främmande stridskrafter som kränker svenskt territorium.
- Avgöra mot främmande stridskrafter som tränger in på svenskt territorium, varvid Försvarsmakten skall kunna möta militära intrång i hela landet, hejda dito i flera riktningar samtidigt och avgöra i en riktning.
- Skydda den samhällsviktiga infrastrukturen samt kontrollera och skydda sjö och luftfart inom svenskt territorium.
- Skydda svensk resursutvinning i den svenska ekonomiska zonen.
- Vidmakthålla aktuell försvarsplanering för skydd av alla strategiska resurser.
- Optimera ett försvarsförbund mellan Sverige och Finland om den kommer till stånd.
- Frigöra resurser och skapa bra övningar genom försvarssamarbete i fred med alla nordiska länder.
- Stödja andra myndigheter i kris och krig.
- Stödja svensk utrikespolitik vid gemensamma militära missioner utrikes.

4.2 Direktiv för det civila försvaret

- Värna civilbefolkningen.
- Säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna.
- Stärka Försvarsmaktens förmåga vid mobilisering, väpnat angrepp och krig.

4.3 Regeringen vid höjd beredskap och kris

Regeringen är ansvarig vid krishantering på nationell nivå. Den nationella krisledningen måste vara redundant och skyddad. Den fasta tjänstemannastab som är knuten till

krisledningen ska vara väl samövad med Försvarmakten och en framtida sammanhållen Civilförsvarsmyndigheten.

5 Etik och moral

5.1 Våra veteraner

Veteransoldatpolitiken ska ge stort stöd till dem som verkat i internationell tjänst. Stödet ska omfatta även de anhöriga. Medaljer och utmärkelser ska symbolisera olika beundransvärda och viktiga bedrifter samt de stora offer som gjorts för världsfreden och för undvikandet av mänskliga katastrofer. Den sista söndagen i maj ska vara minnesdag för svenska veteraner; att välja en helgdag gör det lättare för veteraner och deras anhöriga att delta.

Vid Försvarmaktens Veterancenter ska finnas utbildad personal som kan hjälpa veteraner med administrativa frågor och kontakt med olika myndigheter, till exempel vid ersättning efter skada eller sjukdom i tjänsten. Där bör även finnas sjukvårdspersonal som kan ge stöd och en första bedömning av veteraner som är i behov av någon typ av vård, fysisk som psykisk efter hemkomst, för att därefter remittera veteraner rätt.

Försvarmakten ska ansvara för kontakt och remittering till psykologer/läkare samt även upprätta kontakter med eventuella arbetsgivare och ansvara för dialog med arbetsgivaren om soldaten medger detta, Försvarmakten skall även arrangera återträffar med vissa valbara aktiviteter osv. Det bör även inrättas någon form av allmän positiv särbehandling för veteraner, till exempel viss skattebefrielse eller avgiftsfrihet. Även en tilläggspension bör inrättas i form av en veteranpension ämnad svenska medborgare som gjort utlandstjänst.

5.2 Försvarets värdegrund

Centralt för försvarets värdegrund är att en försvarsanställd aldrig ska ifrågasättas av försvaret på ett sätt så att grundlagen eller de mänskliga rättigheterna åsidosätts, detta särskilt i fråga om yttrande- och åsiktsfriheten. Försvarmakten ska inte angripa enskildas partitillhörighet.

5.3 Politisk och religiös neutralitet

Uniformen har som fördel att den är neutral och att den stärker känslan av gemenskap mellan dem som bär den. Försvarmakten ska vara politiskt och religiöst neutral. Försvarmakten ska skydda riket, dess befolkning och demokratin. Försvarmakten ska inte företräda särintressen eller olika grupperingar i samhället. Vi anser att avvikelser från uniformsreglementet försvårar tjänsteutövning och att onödiga avvikelser även försvårar verksamheten logistiskt. Uniformsdetaljer ska t.ex. vara tillverkade i flamsäkert material. Att införskaffa avvikande uniformsdetaljer för många olika minoriteter skulle innebära onödiga logistiska och ekonomiska belastningar. Vi anser därför att lagstiftningen bör förändras så att synliga religiösa eller politiska symboler på uniformen förbjuds i Försvarmakten.

6 Försvarsledningen

Ledningscentraler och andra för angriparen högvärdiga mål bör finnas i bergrum eller på annat sätt skyddas. Spridning och redundans är kompletterande skyddsmetoder. Strategiska viktiga strukturer ska omgärdas med sekretess.

Den högsta ledningen ska ha en hög beredskap och öva kris och krig ofta inom ramen för totalförsvaret.

6.1 Politisk direktstyrning

Riksrevisionen har lämnat svidande kritik mot alliansregeringens (år 2006–2014) hantering av besparingarna som beslutades inom ramen för den s.k. Genomförandegruppen. Inte nog med att de besparingar som beslutades i hög grad är att beteckna som ambitionssänkningar snarare än effektiviseringar (vilket var vad som förespeglades när Genomförandegruppen beslutades i budgetpropositionen 2008) utan det är också så att de åtgärder som föreslogs av Genomförandegruppen i hög grad var ineffektiva och ekonomiskt tveksamma.

Utöver detta gör det faktum att gruppens arbete ägde rum på informell basis att det blir omöjligt att i efterhand granska besluten. Det finns inget beslut om formell tillsättning av Genomförandegruppen, inga bevarade direktiv för dess arbete, dess korrespondens har inte diarieförts och slutrapporten är hemligstämplad. Av allt att döma verkar inte ens Försvarsmakten ha fått se slutrapporten.

Genomförandegruppens påverkan på materielförsörjningen var stor och negativ:

- Drog ner antalet motorredskap,
- Drog ner på undervattensvapen,
- Drog ner på halvtidsmodifiering av stridsbåt 90,
- Drog in flygspaningsradar,
- Drog in flermålsförmåga och stand-offvapen till JAS,
- Drog ner återanskaffning av ammunition till JAS,
- Drog ner basmaterial JAS,
- Drog ner psyopsförband,
- Strök luftvärn på Visbyklassens korvetter,
- Strök material för CAS (close air support),
- Strök ny gruppbat,
- Strök modifiering av stridsbåt 90,
- Strök nyanskaffning sonarboj för ubåtsjakt,
- Strök modernisering av amfibiebataljonens robot 17 Hellfire,
- Trappade ner på ett antal stridsledningssystem, LedsysT och SLB,
- Reducerade stridsträningsanläggning för luftvärn,
- Strök renovering stridsvagn 122,
- Strök renovering stridsfordon 90,
- Strök anskaffning av taktisk drönare, TUAV,
- Strök anskaffning av aktivt pansar,
- Strök modifiering av spaningsfartyg. HMS Orion skulle avvecklas och HMS Carlskrona skulle bli nytt, större, signalspaningsfartyg,

Strök det mekaniserade granatkastarsystemet AMOS och med det grkpbv 90120. Systemet var i princip färdigt, till stor del betalt och för ändamålet modifierade

stridsfordon står kvar hos Hägglunds och väntar på montering av tornen. Redan investerade hundratals miljoner kronor, rent av miljardbelopp kastades bort.

6.2 Underrättelser

Resurser från Försvarsmakten som MUST och strategisk planering ska inte överföras till Försvarsdepartementet. Det är viktigt att Försvarsmaktens planering och underrättelser är självständiga.

6.3 Gemensam lägesbild

Att samla mätdata från många sensorer inom försvarsgrenarna, möjliggör utnyttjande av gemensamma lägesbilder. Gemensamma lägesbilder ökar möjligheten för våra system att verka mot fientliga mål. Fienden vill störa denna möjlighet så vi bör ha en genomtänkt teknik och taktik för att lyckas.

7 Samarbete i krig och fred

7.1 Den transatlantiska länken

Efter Warzawapaktens (WP) upplösning finns idag endast en viktig försvarsallians, nämligen Nato. Nato utvidgades efter WP:s upplösning så att samtliga före detta stater i Östeuropa som varit medlemmar i WP blev medlemmar i Nato. Även de tre före detta baltiska delrepublikerna i Sovjetunionen blev medlemmar i Nato. Samtidigt lades Natos fokus om från att primärt försvara medlemmarnas eget territorium till att bli en organisation som främst agerar internationellt för att försvara Natoländernas intressen.

Natos kapacitet att agera har reducerats kraftigt genom kraftiga nedskärningar i försvarsanslagen både i USA och i Europa som följd av den rådande ekonomiska krisen. Det finns också ett ökande missnöje i USA med att Europas försvarsanslag bara är 30 % av USA:s trots att ekonomierna är jämnstora. Samtidigt genomför USA en omprioritering av sin försvarspolitik från Europa – Mellersta östern till Stilla havet.

Nato kommer sannolikt trappa ned sina internationella insatser framöver pga. resursbrist. Däremot kommer organisationen säkert att finnas kvar i sin ursprungliga roll som säkerhetsgarant för medlemmarna. USA:s militära närvaro och fokusering på Europa kommer också långsiktigt att minska.

Den senaste tiden har relationen mellan Nato och Ryssland försämrats och ingen ytterligare utvidgning har heller skett. Ukrainakrisen och Ryssland militära ingripande i den har i stor grad flyttat Natos fokus tillbaka till Europa. De kommande åren kommer sannolikt fokus ligga på den gemensamma europeiska säkerheten. De långsiktiga trenderna ligger dock fast oavsett det spända säkerhetspolitiska läget i Europa.

I takt med att säkerhetsläget försämrats allt mer så är det flera europeiska länder som börjat så sakta öka sina försvarsanslag.

7.2 PFP, NRF och HNS

Sverigedemokraterna stödjer enbart en samarbetsform med Nato: partnerskapet för fred (PFP/PFF).

För oss sverigedemokrater är det viktigt att Sveriges alliansfrihet från stor- och supermakter inte blir ifrågasatt. Trovärdigheten är viktig. I den bästa av världar för samarbetena med Nato oss inte in i eller ens närmare Atlantpakten (Nato). Men vi är i värsta fall på väg in i ett nytt kallt krig och vi måste hela tiden revidera vår säkerhetspolitik. Skulle Sverige framstå som ett Natoland utan att vara det så skulle vår utsatthet bli enorm. Det är det sämsta av säkerhetsalternativen.

I internationella fredsoperationer har Nato ofta en viktig roll. Det har då varit viktigt för de svenska stridskrafterna att vara interoperabla med Nato. Däri finns inget fel. Sverige bör även i fortsättningen vara med i PFF för att underlätta de internationella missionerna.

Vårt tidigare ja till deltagande i NRF grundade sig på att den svenska Försvarsmakten skulle få vara med i avancerade övningar som vi själva skulle ha svårt att arrangera. Personal, materiel och övning är de tre benen för militär förmåga, varav inget får saknas. Övningarna inom NRF har varit till stor nytta för oss. Nu börjar dock NRF anta andra former och det har skapats en närliggande organisation, en snabbinsatsstyrka (VJTF) som ska vara först i Natos direkta svar på ett angrepp. Bara det faktum att frågan kommer upp om Sverige ska vara med i VJTF bör resa alla varningsflaggor.

SD sa ursprungligen ja även till värdlandsavtalet/Host Nation Support (HNS) när frågan diskuterades i försvarsberedningen. HNS ger möjlighet att ta emot Natohjälp. Beslutet om denna hjälp tar man själv i varje läge. Finns inte ett värdlandsavtal är möjligheterna att få hjälp från Nato mycket begränsad. Det kan tyckas att värdlandsavtalet/HNS endast skapar en valfrihet. Faktum är dock att det påverkar den militära balansen mellan stormakterna.

Genom att Nato får den tekniska möjligheten att snabbt upprätta en bas i Sverige påverkas säkerhetsvillkoren i Östersjöområdet, även om det finns ett svenskt villkor.

En svaghet i HNS är också att befogenheterna på värdlandets sida endast placeras hos regeringen eller regeringens utsedda ombud. Svensk tradition föreskriver att riksdagen har beslutanderätten över så här centrala beslut. Riksdagsbeslut krävs exempelvis i dag när svensk trupp ska föras utomlands.

SD röstade nej till HNS när frågan skulle beslutas i riksdagen.

7.3 Nato

Sverigedemokraterna förespråkar att Sverige avstår från medlemskap i Nato. Vi ifrågasätter inte att Nato gjort stor nytta i historien. Nato och USA kapprustade exempelvis Sovjetunionen till randen av nationell konkurs i kalla kriget. Detta faktum och Sveriges relation till Nato är dock två olika frågor. Sverige och Finland var under kalla kriget inte med i Nato, men var väl rustade och utgjorde en starkt försvarad zon med relativ avspänning. Så kan det fortsätta att fungera.

Sverige ska inte utlova ensidiga solidaritetsgarantier eller garantier utan tydligt innehåll. En sådan politik skapar endast osäkerhet.

Flera skäl mot svenskt Natomedlemskap

- Ett avspänningsskäl:

Med ett starkt svenskt försvar – helst i allians med Finland – utgör ett Sverige som står fritt från stormaktsallianserna en stabiliserande faktor i ett känsligt strategiskt geografiskt område.

- Ett politiskt skäl:

Vi riskerar inte att dras in i konflikter som inte rör oss.

- Ett tillräcklighetsskäl:

Vi kan höja försvarsanslaget och, med eller utan Finland, skapa en egen relevant tröskeeffekt.

7.4 Eda

EU har ännu inte format någon övergripande överstatlighet på försvarsområdet, men den överstatliga byråkratin jobbar åt det hållet. EU-parlamentet har röstat för ”EU:s gemensamma försvar”, vilket dock är utanför institutionens beslutsbefogenheter. Allt fler säkerhetspolitiska områden beslutas bli överstatliga. EU:s stridsgrupper är ett förstadium till EU:s egen krigsmakt och därför bör inte Sverige delta. Lika lite som EU bör bli en nation med egen lagstiftning och skatterätt, lika lite bör EU förses med egen krigsmakt. Denna utveckling motverkas också av Nato som är den enda organisation i Europa som idag kan leda storskaligt krig. Få Natoländer vill byta ut Nato mot EU ur ett militärt perspektiv.

Vad gäller försvarsmateriel finns tankar inom EU om att låta EU bli ramen för gemensamma satsningar genom en försvarsindustristrategi för EU. Medlemsstaternas forskningsanslag ska då samlas till EU för gemensamt nyttjande i större skala i projekt utanför marknaden. Risken för att en sådan utveckling utarmar svensk försvarsindustri är stor. Andra medlemsländer tar för sig i gemensamma projekt medan Sverige backar. Sverige bör satsa på försvarsmaterielsamarbeten med enskilda länder: de nordiska länderna i första hand, men även länder inom sexnationerssamarbetet (Sverige, Frankrike, Italien, Spanien, Storbritannien och Tyskland). Andra lämpliga länder är Schweiz, Brasilien och Indien. Den svenska försvarsindustrin har på egen hand visat vägen till flera viktiga samarbeten.

7.5 EU:s gemensamma försvar

Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna i EU (GSFP) har i stort sett varit mellanstatlig. Men efter det att EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker skrivit ned sina visioner och sedan EU-parlamentet röstat för EU:s gemensamma försvar så har EU allt mer börjat te sig som ett hot mot vår alliansfrihet. EU-parlamentet har inte beslutskraft i frågan, men i värsta fall är det ett steg på vägen till EU som stormakt även militärt.

8 Norden och Baltikum

8.1 Nordiskt försvarssamarbete

Sverigedemokraterna betraktar Sverige som, i fallande ordning, en del av en nordisk, europeisk, västerländsk och global gemenskap. I linje med detta vill vi särskilt arbeta för att stärka den nordiska identiteten och bredda och fördjupa det nordiska samarbetet.

Vi vill, i likhet med vad som fördes fram i Stoltenberggrapporten 2009, öka det nordiska samarbetet inom en rad frågor på försvars- och säkerhetsområdet. Vi ser uppenbara förtjänster i att de nordiska länderna tar ett gemensamt ansvar för regionens säkerhet, i likhet med vad som länge planerades under det kalla krigets era.

Soldaternas offervilja är naturligt störst när det gäller det egna landet, men även beredskapen att offra sig för ett nordiskt broderland är stor. Det nordiska försvarssamarbetet bör därför drivas så långt som möjligt.

Av dessa skäl välkomnar vi att de nordiska länderna lanserade Nordefcosamarbetet 2009. Vi anser dock att det inte har gjorts tillräckligt mycket konkret för att uppnå ett fördjupat försvarssamarbete i linje med de förslag som finns i Stoltenberggrapporten, och vi vill se ökade insatser i det nordiska försvarssamarbetet för att uppnå sådana resultat.

Danmark och Norge kommer under överskådlig tid att vara Nato-anslutna och Finland och Sverige kommer under överskådlig tid att vara icke Nato-anslutna, och det är viktigt att ett realistiskt uppbyggt nordiskt samarbete på detta område tar hänsyn till dessa förutsättningar.

Ett övergripande strukturellt problem för nordiskt samarbete på detta område är att det är splittrat mellan olika avtal och strukturer. Detta är enligt vår mening suboptimalt. För att kunna uppnå ett effektivt och fördjupat nordiskt samarbete bör avtalen samordnas i en gemensam struktur. Det nordiska försvarssamarbetet bör formaliseras för att kunna fortsätta att fördjupas.

Försvarssamarbete i fred med nordiska och även baltiska grannar har till syfte att spara pengar genom kostnadsdelning. I ett mer kostnadseffektivt försvar räcker pengarna längre. Försvarssamarbete i fred ger också bättre övningsmöjligheter vilket leder till ökad förmåga hos deltagande förband.

Gemensam luftläges- och havslägesbild, gemensam isbrytarkapacitet i arktiska förhållanden, gemensamma transportplan (som är landsdedikerade i krig) och gemensamma satellitsystem är exempel på omedelbara kostnadsdelningar. Sveriges försvarssamarbete i fred bör inrikta sig på nordiska länder i första hand, baltiska länder i andra hand och de länder som vi har materielsamarbeten med i tredje hand.

8.2 Svensk-finländskt försvarsförbund

Ett militärt statsförbund med Finland har till syfte att höja tröskeleffekten, dvs göra det mera kostsamt att attackera Sverige (samma sak gäller för Finland).

Sverigedemokraterna är starkt pådrivande för att en svensk-finländsk försvarsallians ska bli verklighet. Till skillnad från regeringen vill vi ha en ambitiös och utstakad tidsplan för detta. Förutsättningarna för alliansen är goda: a) Båda länderna är tidigare alliansfria, b) Det finns djupa historiska band av gemensam ödeshistoria, c) Försvarsdjupet i öst-västlig riktning fördubblas.

8.3 Gotland

Gotland är inte bara en vacker ö och semesterparadis, det är också en medelpunkt i södra Östersjön varifrån militär styrka kan byggas. Ockuperad av en fiende råder motsatt förhållande. Vi behöver stationärt och starkt mark- och luftförsvar på Gotland samt ständig närvaro av starkt sjöförsvar. Kan vi försvara den så uppstår ingen kapplöpning från andra makter om att i händelse av ofred göra sig till herrar av ön.

När besluten togs år 2009 om Nord Stream 1, gasledningen mellan Ryssland och Östersjön som går genom Sveriges ekonomiska zon, så satt inte SD i riksdagen.

Idag finns även Nord Stream 2. Sverige bör inte kräva att spräng tunnlar ska grävas in under den till Ryssland redan uthyrda Slite hamn. Däremot är det självklart att varje del av Gotland ska kunna försvaras.

När Nord Stream anmälde intresse att hyra en del av Karlshamns hamn så blev det kommunen som fick ta det avgörande beslutet. Regeringen som ville stoppa beslutet av säkerhetspolitiska skäl hade inga befogenheter att göra så med kort varsel. Här måste statens möjligheter att kunna agera stärkas.

9 Internationella fredsoperationer

9.1 Internationella fredsoperationer/militärt bistånd

Sverigedemokraterna anser att fredsbevarande och fredsskapande operationer kan vara viktiga för att stoppa och förhindra mänskliga katastrofer. Militära aktioner i främmande land är samtidigt alltid en svår rättslig fråga. Därtill har ofta parterna i de konflikter vi ska motverka en främmande verklighets- och historiesyn, vilket ställer krav på grundlig analys innan beslut om insats tas. En förutsättning bör vara att insatserna sker med FN-mandat.

De fredsplaner som ska vara slutkapitel i alla internationella fredsoperationer bör helst utarbetas inom FN av erfarna och skickliga kommittéer, de bör helst inte utarbetas av USA ensamt. Om Europa satsar mer på sina militära resurser, så kommer Europa få mer att säga till om politiskt på världsscenen.

FN har tyvärr inte resurser att leda större operationer än cirka 20 000 soldater och för att slippa bekosta en dubblerande förmåga så vill de flesta Natoländerna att Nato leder de större internationella fredsoperationerna. Sverigedemokraterna ser gärna att FN:s förmåga att leda militära operationer ökas till omfång och kvalitet.

När USA utsattes för terrorism den 11 september 2001 förklarade Bush krig mot terror och tog sig rätten att anfälla Afghanistan och Irak. Utsatt för upprepad svårt drabbande terrorism kan troligen de flesta länder välja att försvara sig globalt. Sverige bör dock inte utan utomordentligt starka skäl medverka i den typen av krigföring. Vi motsätter oss även att Sverige aktivt tar ställning på en sida i regelrätta inbördeskrig där inga parter står för grundläggande demokratiska värden. Vår utgångspunkt är att den svenska hjälpen i drabbade områden huvudsakligen ska vara humanitär eller fredsbevarande. När Nato väljer strategi i de operationer som de leder har vi ingen möjlighet att påverka. Natoleda fredsoperationer har ofta tveksam motivering och inte sällan misslyckas relationerna med den civila befolkningen.

Den internationella tjänstgöringen ska vara frivillig för anställda, GSS-K, GSS-T samt värnpliktiga (GSS-P). Tjänstgöring för invasionsförsvar tillsammans med finska försvarsmakten blir obligatorisk om en försvarsallians upprättas.

Samverkan mellan militära och civila operationer utgör ofta en nödvändighet för permanenta framgångar vid utlandsoperationer.

9.2 Utlandsstyrkans humanbudget

Utlandsstyrkan ska ha en mindre summa att använda till nytta för lokalbefolkningen i de områden där vi verkar för att visa att våra soldater är vänner och därigenom skydda våra soldater (s.k. force protection) och gynna dialogen med det lokala civila samhället. Det kan gälla att gräva en brunn eller laga en väg. Projekten ska vara förhållandevis små.

9.3 Lokala sedvänjor och könsroller

Alla soldater ska få utbildning i lokala sedvänjor och könsroller rörande det land de skall tjänstgöra i. Gendercentrum läggs ned då dess kompetens inte behövs för ett fullgörande av tjänsten.

9.4 Specifika internationella operationer

Natos insats i Libyen, där man i praktiken tog ställning för ena sidan i ett inbördeskrig, byggde på bristande kunskap och analys av interna förhållanden. FN-mandatet som gav rätt att ta ned allt stridsflyg överskreds och istället nedkämpades Gaddafis regim. Det är oklart idag vem som ska lösa eftervärden med marktrupp.

SD röstade emot svenskt deltagande i insatsen. Hade fredsoperationen handlat om att hålla de stridande isär med fredsframtvingande medel hade det varit en annan sak, till exempel genom att göra och hålla en avgränsning som militära fordon inte får passera.

Vapen från Gaddafiregimens förråd har nu spritts till islamister och ett kriminellt kaos råder i landet. Flyktingsmugglarna driver läger.

Svenska flygvapnet med Gripen löste emellertid sina spaningsuppgifter storartat!

I Adenviken hotar pirater vår och andras handelsflottor och varuflöden. Sverige har deltagit i EU:s marina insatser utanför Somalias kust, Operation Atalanta.

Sverigedemokraterna stödjer att svenska enheter ger fortsatt bidrag till Operation Atalanta. Militär personal på svenskregistrerade handelsfartyg ska inte tillåtas.

Redare kan redan nu anskaffa vapen och vaktmanskaper.

Situationen i Mali förblir högst osäker. Islamisterna har för tillfället tryckts undan, men finns kvar i bakgrunden. Läget företeer påtagliga likheter med läget i Afghanistan.

9.5 Utlandsstyrkan

Utlandsstyrkan ska återuppföras som egen myndighet med eget anslag under utgiftsområde 5 Internationell samverkan. Fördelen med en egen myndighet är att verksamheten och ekonomin inte blandas med anslag för territoriella försvaret. Uppgifterna för Utlandsstyrkan är väsentligt annorlunda än Försvarsmaktens i övrigt. Utbildningen är till del därför specifik och det är rationellt att samla kunniga till

myndigheten. Ett antal av Försvarmaktens kompetenscentra bör samförläggas här liksom det civila försvarets olika nationella centra.

Sverige ska inte vara med i systemet med EU-stridsgrupper, då vi helt motsätter oss EU:s militarisering. Däremot kan Sverige med fördel i internationella fredsoperationer så länge som det inte ekonomiskt drabbar vårt territoriella försvar. När vårt invasionsförsvar är återuppsatt, är vi inte främmande för att pröva den gamla målsättningen med 2 bataljoner ute i utlandstjänst kontinuerligt samt vid vissa tillfällen en brigadledning. Som nära partner i internationella operationer ser vi helst nordiska eller baltiska länder. För deltagande i internationella fredsoperationer förutsätts att det ligger i linje med svensk utrikespolitik samt helst har ett FN-mandat.

10 Särskilt anslag för försvarets civila stödfunktion

10.1 Civil dimensionering av Försvarmakten

Försvarmaktens stöd till samhället i kris ska inte vara dimensionerande för Försvarmakten. Stödet ska utgå när det är möjligt utan att störa Försvarmaktens egna mål om beredskap etc. När Försvarmakten hjälper samhället i större kriser förekommer det att utrustning saknas som skulle vara behjälplig. Ett exempel är vattenbärare till Herculesplanen. Såna bärare är inte alls prioriterade för Försvarmaktens förmågebyggande men skulle behövas när Hercules kan bistå vid stora skogsbränder. Ett anslag bör därför upprättas utom utgiftsområde 6 för ”civilt motiverad utrustning för Försvarmakten”.

10.2 Civil utrustning

Förutom vattenbärare till Hercules kan annan utrustningen för räddning vara aktuell.

11 Försvarets materielförsörjning

11.1 Nyanskaffning och vidmakthållande

Principerna för materielförsörjning bör vara:

- Vidmakthållande och uppgradering av befintlig materiel bör, om det är ekonomiskt försvarbart och operativa krav kan uppnås, väljas före nyanskaffning.
- Utveckling bör genomföras när det gäller nationella säkerhetsintressen och när Sverige innehar särskilda produktionskompetenser. För närvarande är det endast § 346 i EU-rätten som möjliggör nationell utveckling på politiska beslut.
- Nyanskaffning bör ske på marknaden av befintlig, färdigutvecklad och beprövad materiel som tredje alternativ. Medelräckviddigt luftvärn är exempel på dyra system som vi troligen bör köpa utifrån, exempelvis Aster 30.

11.2 Gemensamt ägande av materiel

Vid försvar av egna landet är det viktigt att eventuell gemensam materiel (så kallad pooling & sharing/smart defense) finns i närheten. I vårt fall bör vi endast ha gemensam materiel med de nordiska grannarna. Hur sådan gemensam materiel ska disponeras vid höjd beredskap och i krig ska bestämmas i förväg.

11.3 Statligt finansierad FoU

Statligt finansierad FoU är väldigt viktig för försvarsindustrin och bör koncentreras mot områden där vår industri är framgångsrik. De produkter vår försvarsindustri ska konkurrera mot på världsmarknaden är så gott som uteslutande initierade med statliga FoU-anslag. Även här måste undantag i EU-rätten användas.

När vi köper svensk försvarsmateriel som är producerad med högteknologi sker en stark ekonomisk återkoppling i samhällsekonomin. Det sker genom de direkta jobb det ger, genom spin-off-effekter men också genom ökade exportmöjligheter.

Sverigedemokraterna tror på svensk ingenjörskonst.

När stora och tekniktunga affärer görs upp med för oss allmänt viktiga industriländer bör en stat-till-stat-överenskommelse eftersträvas från svensk sida. Dels ger det oss bättre chanser till export, dels kan vi bättre motverka att svensk försvarsteknik inte lämnar Sverige i samband med en större affär.

Inom EU gäller försvarsmaterielupphandlingsdirektivet, vilket föreskriver konkurrensutsättning. Så ser dock inte marknaden i EU ut i praktiken. Dessutom visar det sig nu att EU-kommissionen anser att Eda politiskt ska peka ut vilka försvarsindustrier som ska överleva och vilka som ska få riktade forskningspengar. Vi bör värdera våra egna marknader innan vi ger upp och låter Eda bestämma över våra försvarsindustrier.

11.4 Försvarslogistiken

Försvarsstrukturutredningen (FSU) resulterade i flera stora åtgärdsförslag. Om förslagen hade genomförts hade inte Försvarsmakten kunnat lösa sina uppgifter enligt förordningen 2009:1204 om självständigt upprätthållande och utvecklande av militärt försvar. FSU tycktes utpeka den väpnade striden som Försvarsmaktens enda egna verksamhet och resten skulle lämnas till marknaden. Problemet är att den väpnade striden kräver ständigt närvarande logistik.

Idag beställer Försvarsmakten en produkt i taget från Försvarets materielverk. Detta föregås av en noggrann långsiktig planering. I FSU föreslogs att Försvarets materielverk istället skulle hyra ut materiel till Försvarsmakten. Försvarsmakten skulle därmed förlora flexibilitet och skulle istället för att fördela egna anslag för att nå operativa mål få lämna förslag till FMV som FMV inte behöver ta hänsyn till.

FSU:s förslag genomfördes inte i sin helhet utan bara till viss del. Sparbetinget som försökte uppnås därmed var tänkt att fungera endast i ett fredanpassat försvar. En tröskel mot krig kan man endast erhålla med ett krigsanpassat försvar. Vilket gör att en del av ändringarna inom försvarslogistiken nu troligen måste reverseras efter det att vi har bestämt att vi åter ska ha ett invasionsförsvar.

Omställningskostnaderna som uppstår när ett större antal anställda ska flyttas från Försvarsmakten till Försvarets materielverk vägs inte upp av tydliga rationaliseringar.

Däremot finns det vinster med att teknisk dubblering mellan staten och försvarsindustrin rationaliseras.

Sveriges försvarsindustrier och Försvarsmaktens stödresurser är precis som i andra länder fortsatt viktiga komponenter i säkerhets- och försvarspolitik. Värt att notera är att de svenska försvarsmaterielsystemen internationellt sett har hållit hög kvalitet och är relativt billiga.

Regeringens utredning, SOU 2016:88, pekar på behovet att dra tillbaka det förslag som inneburit att Försvarsmakten förlorat kontrollen över logistikverksamheten. Vi är i stort sett eniga med Försvarsmaktens remissyttrande i frågan. Sverigedemokraterna menar att verksamheten ska vara anpassad för att fungera i krig samt att onödig byråkratisk tröghet byggs in i systemet försvinner, vilket även underlättar verksamheten i fred. Vi hoppas att regeringen snarast återkommer med en proposition i ärendet och där tar särskild hänsyn till remissvaret från Försvarsmakten.

11.5 FMV

FMV lider av de ständigt kommande sparbetningen och omorganisationerna. FMV:s roll bör inte bara vara statisk. Den bör även rymma utveckling och därför också medel för egen utveckling.

Frågor ställs nu angående det riktiga i att FMV fakturerar industrin som för materiel som sedan Försvarsmakten får fakturera FMV för. Frågan hur mycket materiel som för tillfället är beställt tycks ha två olika svar om man frågar Försvarsmakten och FMV. Det är emellertid inte särskilt konstigt eftersom de båda myndigheterna kommer i olika fas, FMV har ju sin systembyggartid.

FMV:s roll var ändå tydligare när Sverige självt utvecklade det mesta av vår försvarsmateriel. FMV bör även fortsatt äga materiel som de arbetar med.

11.6 Försvarsmaterielexport

Vi är stolta över att Sverige är världens största försvarsmaterielexportör per capita trots att vi har världens näst strängaste exportkontroll i fråga om export av försvarsmateriel.

Vår starka försvarsmaterielindustri är en stor fördel för vår egen försvarsmaterieförsörjning. När vi själva investerar i svenskproducerade materielprojekt kan nettokostnaden bli låg eller till och med vinst uppnås i samhällsekonomi på grund av spillövereffekter och export.

Försvarsindustrin berör cirka 30 000 jobb och en stor andel är civilingenjörer. Indirekt sysselsätter försvarsindustrin cirka 100 000 personer.

Gripensystemet, robotar, luftvärn, artilleri, ubåtar, undervattenssystem, korvetter, krypton, stridsvagnsminor samt rymdteknik med kommande militär tillämpning visar att de svenska vapensmedjorna inte bara har stolta anor utan även en framtid om regering och riksdag sköter frågor om upphandling, export och FoU klokt.

Myndigheten FXM bör återskapas och Sverige som stat ska stötta försvarsindustrin ännu mer vid upphandling. Tecknande av MOU kan vara en väg till viktiga samarbeten och affärer.

Särskilt för mindre företag kan myndigheten Svensk Exportkredit (SEK) betyda mycket. SEK bör ges möjligheter att agera ännu mer offensivt.

Eftersom Sverige var alliansfritt under kalla kriget utvecklade vi mycket av vår försvarsmateriel själva och var i hög grad självförsörjande. När det svenska försvaret sedan drastiskt nedrustades så blev det nödvändigt för den svenska försvarsindustrin att satsa på export för att överleva. Idag är det hos försvarsindustrin till större delen export som frigör pengar för forskning för att utveckla nya försvarsmateriel. Exempelvis satsar svenska Saab 6 miljarder kr på forskning, vilket är mer än vad KTH och Chalmers satsar ihop.

De svenska riktlinjerna för krigsmaterielexport är stränga jämfört med andra länder som har stor produktion av försvarsmateriel.

De flesta länder har komplicerade exportkontrollregler och institut, men ändå exporterar de krigsmateriel för strid till mottagare i MENA-länderna och andra liknande tveksamma mottagarländer. Ett exempel är Saudiarabien dit USA och England nyligen har exporterat stridsflyg i stort antal. Sådan export skulle Sverige aldrig tillåta med våra nuvarande riktlinjer. Det är bra. Det är viktigt nu att våra regler för krigsmaterielexport inte blir för avvikande jämfört med viktiga partnerländer. Vår industri måste få vara med i kommande försvarsmaterielsamarbeten, det är avgörande.

Det är rätt att tillföra ett kriterium om demokratisk status jämte kriterierna om krig och mänskliga rättigheter för exportkontrollen. Däremot bör inte PGU utgöra ett kriterium för tillstånd, vi ska inte avgöra om en köpare har råd eller inte att köpa våra materielsystem.

11.7 Strategiska samarbeten

Svenskägda försvarsindustriers samarbeten med utländska företag är viktiga. Kostnadsdelningar är centralt för att lyckas ta sig an nya projekt. De europeiska länderna köper tyvärr sällan försvarsmateriel av Sverige, men andra länder kan kompensera för detta. Brasiliens köp av Gripen öppnar för ett brett teknikutbyte med den brasilianska industrin. Sverige behöver raketartilleri och Brasilien har ett sådant system (Astros). Den indiska industrin är också en intressant partner liksom Schweiz (som inte är ett EU-land).

11.8 Försvarsindustristrategi

I dag har tyvärr många av de svenska försvarsindustrierna utländska ägare, men fortfarande har det stor ekonomisk och säkerhetspolitisk betydelse för Sverige att industrierna utvecklar och producerar materiel i landet. För ett land som inte självt kan producera försvarsmateriel blir inköpet av försvarsmateriel utifrån väldigt dyrt. Det kan även bli svårt att få köpa den allra bästa materielen. Orsaken till detta är att försvarsmaterielproduktionen oftast sker i samarbete med andra nationer. Man får om man har något att ge. Detta präglar Sveriges förhållande inte minst till USA och deras materielmarknad. Svenska staten bör ha som långsiktig strategi att öka sin ägarandel av försvarsindustrierna i Sverige.

Sverige är av hävd en nation med kvalificerade vapensmedjor. Under den tid då Sverige självt var en stor beställare av försvarsmateriel så var vi i hög grad självförsörjande. Nu är exporten viktig för att uppnå tillräckliga serier av nya produkter. Vid utveckling av nya materielsystem är samarbeten helt nödvändiga, men alla

samarbeten är inte lyckosamma. Målmedvetenhet och fokus på innovation som finns i industrin måste vara ledstjärna för utvecklingen.

Sverige behöver köpa sina egna materielsystem för att bli bästa referenskund.

En försvarsindustristrategi bör tydligt definiera våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel, och en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri.

Stridsflyget, ubåtarna, sensorteknik, robotteknik, torpeder, krypton, mikrosatelliter m.fl. klassas och skyddas som strategiska produkter.

11.9 Motköp

Vidare bör Sverige i vissa fall återta kravet på offset (motköp) i syfte att gynna svenska små och medelstora företag (SME). Svenska myndigheter bör tilldela underleverantörer en god andel av kontraktet i syfte att ekonomiskt gynna viktiga innovationsföretag enligt rätten att göra så i artikel 21 punkt 4 i försvarsupphandlingsdirektivet.

12 Försvarets personalförsörjning

12.1 Värnplikt – GSS-P

Införande av ett renodlat frivilligt försvar utan utbildning av värnpliktiga var ett stort misstag, främst därför att för få människor kom att engagera sig aktivt i försvarssektorn men också för att folkförankringen minskade drastiskt. Samtliga unga män och kvinnor bör mönstras fysiskt på en mönstringsplats. I samband med mönstringen bör en 3-dygns-kurs genomföras i syfte att lära ut grundläggande överlevnad samt kontakt med uniform och lätta vapen.

Omkring 10 300 tas ut till värnpliktsgrundutbildning (GMU) varje år, varav omkring 8 600 även genomför befattningsutbildningen för placering i krigsförbanden. För kvinnor är utbildningen frivillig. Fler markförband medför också ett ökat behov av reservofficerare. Reservofficerare är kostnadseffektiva och stärker folkförankringen.

Fyra år efter återtagandet av utbildningen av värnpliktiga ökar antalet utbildade per år till 15 800 GMU och 13 200 till krigsförbanden.

Med aktiverandet av värnpliktsutbildning återgår armén till ett system med fredsorganisation och krigsorganisation.

12.2 Stamanställda

Villkoren för de stamanställda (tillsvidareanställda) är i huvudsak en sak för arbetsmarknadens parter, men det som rör plikt måste lagregleras.

12.3 Heltidskontrakterade – GSS-K

Sverigedemokraterna var emot införandet av det nya personalförsörjningssystemet, men så länge det är aktuellt ska det optimeras. Det bör därför utredas såväl lämplighetsmässigt som ekonomiskt om kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän:

- kan få rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden
- kan slippa förmånsbeskattning för enklare mat ute i fält
- som bor på logement kan få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag
- kan få subventionerade hemresor varannan vecka.
- GSS-K ska erhålla en premie när 1/3 av, när 2/3 av samt när hela kontraktet löpt.
- Alla GSS-K ska erbjudas tillsvidareanställning. Inga nya GSS-K kontrakt ska tecknas.
- Kontrakterad personal finns kvar tills kontrakten går ut. Men inga nya GSS-T- eller -K-kontrakt skrivs.

12.4 Tidvisa kontrakterade – GSS-T

GSS-T fasas successivt ut mot värnpliktig krigsplacering (GSS-P).

12.5 Basing av förband

Freds-basing av militära förband bör ske till stadsregioner och större befolkningsorter samt Gotland. Tyvärr har urbaniseringen gått så långt att förbandsbasingen inte kan nyttjas som regionalpolitik längre.

Förbandsflytt bör undvikas och prövas endast som sista utväg därför att vid förbandsflytt följer inte all viktig personal med och svårersättbar nyckelkompetens riskerar att förloras. För rekrytering i stort är det avgörande med regementen i de flesta län.

12.6 Två-befälssystemet

Det nuvarande tvåbefälssystemet behöver revideras och göras tydligare. Gradsystemet bör vara enligt följande:

12.6.1 Soldater och sjöman/manskapsgrader

Menig, menig av 1:a klass och vicekorpral är soldat och sjömansgrader. Vicekorpral ges till befälsuttagna rekryter efter genomförd och godkänd förstegsutbildning.

12.6.2 Gruppbefälen/underbefälen

Dagens gruppbefäl eller snarare en framväxande tredje gren i ett kommande trebefälssystem, underbefälen, är graderna korpral, furir och överfurir.

Furir ersätter det nuvarande sergeant och överfurir återinförs för gruppbefäl med särskilda kvalifikationer och/eller lång tjänstgöringstid. Eventuellt kan ytterligare en tjänstegrad behövas utöver detta för att visa på synnerligen lång tjänstgöringstid alt. en synnerligen hög kompetens inom ett område. I det befälssystem som fanns mellan 1957

och 1972 hade dessa graden rustmästare inom armén och flygvapnet och flaggfurir i dåvarande kustartilleriet.

12.6.3 Specialistofficerarna/underofficerarna

Specialistofficerarna innehar graderna sergeant till förvaltare. Efter genomförd specialistofficersutbildning utnämns kadetten till sergeant. Om kadetten innan utbildning varit anställd eller dylikt under en längre tid kan denne vid examen utnännas direkt till förstesergeant. I annat fall sker detta efter befattning och erfarenhet.

Efter ytterligare tjänstgöringstid utnämns specialistofficeren till fanjunkare. För de befattningar som kräver en specialistofficer med en högre grad utnämns denne till förvaltare. Utöver detta skall det vid varje regemente, flottalj och dylikt vid behov utnännas en regementsförvaltare respektive flottaljförvaltare. Detta skall vara den högsta specialistofficersgraden.

12.6.4 Officerarna

Officerarna utgörs enligt tidigare av graderna fänrik till general.

12.7 Administration: Prio

Rapportering och statistik möjliggör styrning och ledningsbeslut, men rapporteringen får inte vara mycket tidskrävande. Prio-systemet har kritiserats för att vara tungrott och långsamt. En oberoende översyn av systemet skulle kunna peka på vad som måste förbättras. Om det är riktigt att lämna PRIO för ett egenskapat system så bör det göras snarast.

12.8 Officerstillsättning

Försvarsmakten ska utse befäl upp till och med överste/kommandör.

12.9 Officersutbildning

Utbildning av officerare ska återgå till att leverera krigsmän samt ledare till krigs- och funktionsförbanden. Det nya officersutbildningssystemet är undermåligt då det frångått kärnan i varför Försvarsmakten utbildar officerare. Försvarsmaktens viktigaste uppgift är att värja rikets gränser, således ska officerskadern utgöras av de som är bäst lämpade för denna uppgift. Officersutbildningen ska vara till för att sålla agnarna från vetet, vilket i klartext betyder att de som saknar de efterfrågade förmågorna vad avser ledarskap och krigsduglighet aldrig utexamineras som officerare.

Officerssystemet ska återgå till att, efter genomförd värnplikt, innefatta ett år på försvarshögskola därefter ska kadetterna ut på verksamhetsförlagd utbildning. Därefter ska kadetterna på två års praktik ute på förbanden för truppföring och trupputbildning. Slutligen åter till försvarshögskolan för ytterligare ett års studier med förvärvade erfarenheter och större förståelse för verksamheten. Viktigt är att officeren tillskansar sig en bred förståelse under utbildningen, detta då befäl med djupare förståelsen är underofficerens roll.

På liknande sätt ska specialistofficersutbildningen utformas, med skillnaden att det som idag kallas ASOU (anpassad specialistofficersutbildning) kvarstår och möjligheten att validera redan förvärvade kunskaper, vilket underbefäl kan tillskansat sig i olika mängd. Vidare ska specialistofficerare återgå till att kallas för underofficerare, vilket motsvarar de grader som de bär. Underofficerstraditionen ska med stolthet bäras vidare av det skrå som återuppstått i Försvarmakten. Längden på utbildningen för en blivande underofficer kan variera, den blivande underofficeren kan behöva ett halvårs YBK (yrkesbefattningskurs) eller ett helt år. En underofficer som till exempel ska arbeta på ett pansarskyttekompani behöver både goda kunskaper om det som berör både skytte- och vagnsdelarna i plutonen, vilket kräver betydligt längre utbildning med hänsyn till mängden system som denne ska ha djup förståelse för. Medan en underofficer som ska arbeta på ett skyttekompani eller stridsvagnskompani enbart har behov av en kortare YBK. Det är upp till Försvarmakten att avgöra behovet av längden på YBK för respektive typ av underofficer.

Underofficersutbildningen förläggs på de olika försvarsgrensspecifika skolorna och ASOU kan förläggas på regementena beroende på om så bedöms rimligt av Försvarmakten. För underofficeren är maximal utbildningstid fyra år, den bredare förståelse som officeren ska tillskansa sig kräver ytterligare ett år av i huvudsak teoretisk kunskapsinhämtning och analys av förvärvade erfarenheter. Underofficerskadetten ska efter genomförd och av sitt förbands godkända praktik befordras från kadetten till sergeant. Det är upp till förbandet att avgöra om detta sker efter ett eller två år, en underofficerskadett med hög kompetens ska kunna befordras tidigt. Underofficerens kunskap ska i enlighet med nuvarande inriktning lägga tyngdpunkten på spetskompetens och flerårig erfarenhet på de olika karriärstegen. Krigsförbanden garanteras därför en stor mängd chefer/ställföreträdare samt chefer för funktioner på lägre förbandsnivåer med mycket god kunskap och färdighet att leda sina förbandsspecifika enheter och funktioner. Underofficerens utbildningslängd kan således variera i mycket hög grad beroende på flera faktorer.

Underbefäl utbildas på respektive regemente, där enstaka instruktörs- och enklare taktiska/stridstekniska kurser ges kopplat mot vad krigsförbanden efterfrågar. Underbefäl kan validera sina kunskaper och därmed genomgå en kortare underofficersutbildning. I enlighet med ASOU-modellen som existerar idag, men med ännu större flexibilitet vad avser utbildningens längd. Exakt utformning måste Försvarmakten avgöra. I och med vårt föreslagna värnpliktssystem kommer underbefäl utbildas redan under sin värnplikt, de som önskar kan sedan fortsätta som anställda underbefäl på GSS/K-förband (kontrakterade förband) men även på GSS/P-förband (värnpliktiga förband).

Försvarmakten får i och med vårt förslag tre olika typer av befäl som både ger bredd och spets samt en tredje kategori med underbefäl som utgör en grund med gruppchefer och specialister, samt som extra stöd vid trupputbildning av värnpliktsförband. Ett trebefälssystem håller redan på att utkristalliseras i Försvarmakten.

Det viktiga är att fokus ska vara krigsförbandens behov och inte om officerare kan tillskansa sig akademiska poäng eller ej, vilket fallet är idag. Den praktiska delen av utbildningen ger förbanden möjlighet att upptäcka olämpliga individer, vilket idag tyvärr inte är fallet.

Officer är ett yrke som består av både teori och praktik. Vidare är att yrkets progression, baserat på väl beprövad erfarenhet, bör följa de olika ledningsnivåerna:

Stridspar – grupp – pluton – komp – bat – högre förband. Utbildningen till varje ledningsnivå utgörs av att kunna utbilda och truppöra (leda) denna nivå, men också att förstå minst två steg över och komma ihåg minst två steg under aktuell målnivå. Därav följer att vissa ämnen till synes är de samma i alla nivåer, t.ex Taktik. Men då ska man märka att i varje steg blir sammanhangen mer och mer komplexa.

12.10 Rekryteringskontor

Pliktverket bör öppna ett rekryteringskontor i Norrland för att stimulera rekrytering.

12.11 Kvinnlig värnplikt

Kvinnor som gör värnplikten vill som oftast att de ska lyda under samma regler som män. Det är också den enda rimliga ordningen, för en fiende frågar inte om kön först. Duktiga kvinnor har tillfört Försvarsmakten mycket. Det är viktigt att attrahera fler duktiga kvinnor för försvaret.

12.12 Arbetsmarknaden för värnpliktiga

De som utses att göra värnplikten behöver inget skola-och-universitet-kompatibelt betyg efteråt. Fullgjord värnplikt är ett ordningsbetyg i cv:t som öppnar dörrar av sig självt. Den utbildning som leder fram till önskad förmåga är till fördel för den värnpliktige även i andra avseenden, exempelvis för ledarskap, självständighet och dådkraft.

12.13 Försvarshögskolan (FHS)

FHS bör vara en högskola utanför Försvarsmakten.

Vid Försvarshögskolan har sedan mer än 50 år, steget mot bataljon och steget mot högre förband hanterats. Mot bataljon heter för närvarande Stabsutbildningen SU och mot högre förband Högre stabsutbildning HSU. 1 år vid SU + efter ett antal års tjänstgöring med goda vitsord 2 år vid HSU. Tillsammans har detta gett 45 högskolepoäng (15 vid SU och 30 vid HSU).

Med hänsyn till en alltmer komplex omvärld med allt från traditionella militära hot/angrepp till hybridkrigföring till en smygande terrorism, borde denna utbildning behöva öka med ca 15 poäng. Fordelat med 7,5 på SU och 7,5 på HSU.

Dessvärre synes avsikten nu vara att skära ner på denna utbildning från 45 till 15 poäng. SU avses tas bort från FHS och HSU döpas om till HOP och med en halverad utbildning i taktik.

Denna avsikt bör omedelbart stoppas. Vidare måste det tydliggöras att yrkets progression utgörs av att steg för steg utvecklas i de olika ledningsnivåerna och att yrkets karaktär innebär att leda väpnad strid med därav följande döda och skadade.

12.14 Militärhögskolorna (MHS)

Jämtne MHS i Halmstad och Karlberg bör MHS Östersund uppsättas. Försvaret ska tillväxa i volym och de tre fördelningarna som planeras kan behöva varsin teoretisk hemmaplan.

13 Försvarets lokalförsörjning

13.1 Försvarets lokaler

Fortifikationsverket bör avvecklas och ansvaret för försvarets lokaler föras över på garnisonerna. När Försvaret behöver återta sin ursprungliga infrastruktur eller i vissa fall ny sådan måste lagrummet vara tydligt. Försvarets intressen går före enskildas intressen.

13.2 Materieförråd

Centraliseringen av förrådsställd materiel har gått så långt att verksamheten blir lidande när beställningar från centralförrådet måste väntas in, och därför bör mer materiel finnas ute på regementena samt MILO- och FO-förråd. Sabotage och krigshandlingar kan också få mer avgörande negativ verkan om en större mängd materiel är samlat i nationella förråd. En utredning för att ta fram en optimal förrådsorganisation för Försvarmakten skall tillsättas. Systemet får inte vara fredsanpassat, utan ska kunna fungera under utövande av nationellt försvar.

13.3 Logement

Efter aktiverandet av värnpliktsutbildning kommer regementen och dess logement åter bli en naturlig del för alla soldater. De farhågor om negativ kåranda som hystes när systemet med enbart frivilliga kontrakterade soldater infördes kan avskrivas. Kårandan ska nu ses ur ett positivt perspektiv.

14 Fördelningsresurser

14.1 Specialförband

Specialförband bibehålles och nya utvecklas i samma takt som nya asymmetriska hot utvecklas. Dit hör Särskilda Operationsgruppen (SOG) och 32 Underrättelsebataljonen.

14.2 Jägarförband

Fallskärmsjägarskolan bör åter öppnas i Karlsborg. Krigsplacering görs av två bataljoner fallskärmsjägare.

Norrlandsjägarna i Arvidsjaur, K4, fortsätter utbilda soldater. Krigsplacering görs av två bataljoner norrlandsjägare.

Lapplandsjägarna i Kiruna återupptar sin utbildning. Krigsplacering görs av två bataljoner lapplandsjägare. När Lapplands jägarregemente är återupprättat ska gränsjägarförband åter utbildas där. Förbanden ska kunna användas som stöd till det civila samhället vid större flyktingströmmar, men även i hela spektrat av militära konflikter. Dessa förband ska snabbt kunna mobiliseras, ha mycket kvalificerad teknisk materiel och god lokalkännedom. Krigsplacering görs av fyra bataljoner gränsjägare.

14.3 Kavalleriet, den strategiska reserven

Kavalleriet i form av luftburna bataljoner byggs ut för att kunna utgöra en strategisk reserv. Två kavalleriregementen med vardera tre luftburna bataljoner utgör den strategiska reserven. Vid varje regemente finns en uppsättning helikoptrar som är tillräckliga för transport av en bataljon åt taget inklusive deras terrängbilar. Förutom K3 så öppnas K9 på Frösön. Vid kavalleriregementena finns dessutom varsin underrättelsebataljon.

Helikoptrarna utgör också en stor resurs för insatser i civila kriser som skogsbrand och där ytbärgning behövs.

14.4 Traditionella fördelningsförband

På sikt är det viktigt att bygga upp bland annat fördelnings-artilleri, -förbindelsebataljoner ingenjör/broläggare och transportbataljoner. Brigaderna behöver växlande och olika understöd över tiden.

15 Frivilligorganisationerna

Frivilligorganisationerna bör ha ett eget anslag. Dessa organisationer har skapats med personligt engagemang och det engagemanget utvecklas bäst om de fortsätter som herrar i eget hus. Samtidigt är det viktigt att frivilligorganisationerna verkligen levererar personal med färdigheter till hemvärnet.

Frivilligorganisationerna är viktiga, de kompletterar Försvarmakten och hjälper till med folkförankringen.

Högskolorna bör söka integrering med frivilligorganisationerna. Möjligheten för skattelättnader för frivilligpersonal bör prövas, alternativt att dessa får igen en del av sina utlägg via pension.

Genom att frivilligorganisationernas övningar integreras mer i civilsamhället syns de mer för befolkningen.

16 Territorialarmén (Hemvärnet)

16.1 Territorialarméregementen

Territorialarméregementen upprättas, ett i varje Fo. Cheferna hämtas ur armén i första hand. Varje regemente ska innehålla minst ett av varje: hemvärnsbataljon,

driftvärnsbataljon, lokalförsvarsbataljon, särskild beredskapspolisavdelning samt räddningsbataljon. Territorialarméregementena ska kunna uppträda samlat på Fo-/länsnivå eller uppdelat i Närskyddsområdena (No).

16.2 Hemvärnsbataljoner

Hemvärnsbataljoner (mark såväl som marina) skapas ur de nationella skyddsstyrkorna och hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och som har kort mobiliseringstid.

Skapandet av fler basbataljoner avlastar till viss del hemvärnet. Hemvärnet samt lokalförsvarsbataljonerna som lyder under lokal hemvärnsbataljonschef ska förutom skyddsobjekt, träna och förbereda att hålla olika naturliga försvarslinjer. I dessa linjer kan förberedelser göras att placera tyngre vapensystem.

Målet på sikt är minst två hemvärnsbataljoner per FO, alltså en utökning av hemvärnet.

Ledningen för varje hemvärnsbataljon ska husera i historiskt godtagbar miljö av typen landskapsregementen. I Fo där det inte redan finns regementen i bruk återtas byggnader, då främst kanslibyggnad och en kompanibyggnad. Den civila krisledningen samlokaliseras.

Nya hotbilder kräver att län och kommuner kan mobilisera i aktiv krishantering på höga våldsnivåer. Bataljonsledningarna inom hemvärnet bör ha del i länsstyrelsernas krisledning.

Hemvärnet bör förses med tyngre infanterivapen och fordonsparken bör fortsatt moderniseras.

16.3 Lokalförsvarsbataljoner

Lokalförsvarsbataljonerna bemannas av de som senast avförts från Fältarmén till personalreserven. Lokalförsvarsbataljonerna byggs upp som lätt infanteri. Strategisk tillförsel av tyngre system kan förekomma, där exempelvis geografin motiverar detta. Lokalförsvarsbataljonerna ska ha repetitionsmöte var sjätte år. Bataljonsledning och en del av kompanibefäl och plutonsbefäl är anställd personal, övriga är värnpliktiga. Varje år efter det att de 8+3 brigaderna är fyllda genereras sedan 5 st lokalförsvarsbataljoner.

16.4 Driftvärn

16.4.1 Driftvärn som system

Inget mer kostnadseffektivt system har påträffats än att pliktplacera personal som arbetar med viktig infrastruktur. Detta måste också kunna göras för privatanställda. Driftvärnet sorterar under armén.

16.4.2 Driftvärnets materiel

Driftvärnspersonal måste ha sitt materiel nära, varför vapenkasuner bör finnas nära arbetsplatserna.

16.4.3 Driftvärn för kulturarvet

Det civila försvaret har många uppgifter, och om det inte fungerar väl kan inte det militära försvaret verka uthålligt. Det finns ytterligare uppgifter för det civila försvaret som inte är direkt kopplade till att bidra till försvaret av riket, men som har desto större betydelse för hur samhället ser ut efteråt. När krig drabbar ett samhälle är det stor risk att kulturarvet skadas, och här fyller det civila försvaret också en viktig funktion. Vi anser att de som är verksamma inom den kulturella sektorn måste, då krig utbrutit eller krigsfara föreligger, agera så att kulturarvet drabbas i så liten utsträckning som möjligt. Exempel på åtgärder att vidta är detaljerade kartläggningar av byggnader för att möjliggöra återuppbyggnad, evakueringsplaner för kulturskatter, översyner av bergrum för skydd, genomförande av övningar för att snabbt kunna förflytta kulturella objekt m.m. Vi föreslår att regeringen bör låta utreda införandet av ett driftvärn för den kulturella sektorn.

16.5 Räddningsbataljoner

Liksom i det gamla civila försvaret så är brandskydd och räddning en viktig komponent. Människor behöver massutbildas för att kunna fungera som räddningspersonal. Här kommer civilpliktig utbildning vara det som möjliggör att en organisation skapas.

16.6 Särskilda beredskapspolisen

Om ett nytt gendarmeri kan avlasta polisen genom att jobba mot det tyngre våldet, så kan Särskilda Beredskapspolisen avlasta polisen vid särskilda händelser och krig.

17 Armén

En fältarmé med mekaniserade brigader och ett väl spritt territorialförsvaret är oundgängligt om Sverige ska kunna försvaras. Med befintliga anläggningar, materiel, yrkesofficerare, kontrakterade och värnpliktiga kan två mekaniserade brigader sättas upp. Ytterligare brigader bör sättas upp successivt när försvarsförmågan återtas med målet att ha sju mekaniserade brigader och en stadsskyttebrigad. Bemanning av dessa ska ske med en blandning av anställd, kontrakterad och värnpliktig personal. Trängslet bör vara huvudskjutfält för artilleriet.

Brigadformatet är en väl beprövad organisation för markstrid mot en kvalificerad motståndare. Ett försvar med en brigadorganisation och personalförsörjt med värnplikt har större möjlighet att kunna verka under sådana förhållanden. Det är nödvändigt att arméns brigader är samövade för att kunna verka effektivt.

Bristen på effektivt luftvärn är en av de största bristerna i den befintliga krigsorganisationen. Enligt vår mening är luftvärnet så viktigt för Sveriges försvarsförmåga att ett strategiskt luftvärn under flygvapnet bör upprättas. Brigadluftvärnet ska därefter förnyas.

Stödbataljonerna i en brigad ska vara en luftvärns-, en ingenjör-, en underhålls- och en artilleribataljon.

17.1 Arméns strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för totalförsvaret bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet.

17.2 Mekaniserade brigader

Stellan Bojeruds brigadskiss för fältarmén:

1. Mek Bat: Professionell (anställda samt kvarvarande GSS-K).
2. Mek Bat: Tidigare anställda, som tjänstgör på värnpliktsbasis samt kvarvarande GSS-T.
3. Mek Bat: Värnpliktsförband.
4. Mek Bat: Värnpliktsförband, delvis draget ur hemvärnet.

Brigaderna ska ha hemdepåer men även i perioder vara förlagda till befintliga skjutfält med god infrastruktur, vilka används som truppövningsläger. På så sätt kan behovet av att bygga nya anläggningar minskas.

Första bataljonen, brigadstabskompaniet, mekspaningskompaniet och luftvärnsbataljon vid varje brigad ska ha en kader av anställda eller kontinuerligt kontrakterade gruppbefäl och soldater, som kan lösa stridsuppgifter initialt till dess mobilisering har genomförts. På så vis är en brigad i varje militärområde direkt gripbar även om inte i sin helhet.

Brigaderna ska vara sammansatta så att om de går på tre täter, alla täter ska ha understöd av ingenjörs-, artilleri-, underhåll och luftvärnsförband.

17.3 Baseringsorter för armén

För att möjliggöra återtag av ännu fler brigader ska regementen och annan militär infrastruktur bevaras vid ytterligare orter.

17.4 Jägarförband

Kustjägarerna fortsätter utbildas för att krigsplaceras i amfibiebrigaderna. Dessa elitförband kan vara avgörande vid snabba skeenden i våra amfibiska miljöer.

17.5 Ammunitionsröjning

I den av Socialdemokraterna ledda försvarsuppgörelsen som ledde fram till försvarsbeslutet 2015 talades om att stärka Försvarsmakten. Det reella utfallet kan ifrågasättas. Inom armén har visserligen antalet krigsförband utökats i någon mån. Det som inte är lika känt är att detta har skett genom att övriga krigsförband har reducerats och vissa har lagts ner. Nettoeffekten är i princip oförändrad.

Två av de krigsförband som lades ned är ammunitionsröjningskompanierna i Eksjö. De tillhörde Försvarsmaktens mest insatserfarna förband och nedläggningen har fått allvarliga konsekvenser för Sveriges förmåga att hantera hotet från minor, oexploderad

ammunition och hemmagjorda bomber. De senare utgör ett ökande hot i världen och är det vanligaste vapnet bland terrorister i stora delar av världen.

Försvarsmakten, genom Totalförsvarets ammunitions- och minröjningscentrum, Swedec, i Eksjö utbildar Polismyndighetens bombtekniker. Behovet av bombtekniker i Sverige har ökat kraftigt med anledning av dels ökad kriminalitet men också på grund av det förhöjda terrorhotet. Försvarsmakten har under decennier byggt upp en spetskompetens inom området genom deltagande i internationella insatser. Den kompetensen är på väg att försvinna med anledning av nedläggningen av de två ammunitionsröjningskompanierna.

Ammunitions- och minröjning är en förmåga som ständigt är efterfrågad såväl vid internationella insatser som i det nationella perspektivet – i fred, i kris och i krig. Utan en stark förmåga inom Försvarsmakten riskerar även polisens förmåga att på sikt raseras.

Sverigedemokraterna vill därför snarast återupprätta Försvarsmaktens ammunitions- och minröjningsförmåga minst till den nivå som gällde innan försvarsbeslutet 2015 för att säkerställa att Sverige fortsatt kan hantera det hot minor, oexploderad ammunition och hemmagjorda sprängladdningar utgör. Det nyupprättade ammunitionsröjningsförbandet bör placeras vid Totalförsvarets ammunitions- och minröjningscentrum i Eksjö.

17.6 Militärpolisen

Militärpolisen skall utbildas och utrustas för att vid behov kunna förstärka den civila ordningspolisen. Vid insats utanför Försvarsmakten skall militärpolisen vara underställd civilt polisbefäl.

17.7 Arméns materielsystem fyra år

Investeringsplanen som skulle materielförsörja IO 14 till 2024 hade ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2022 till 2031. Det innebär att med SD:s budget så kommer all redan inplanerad materiel att kunna införskaffas.

SD budgeterar för gruppmateriel (2018–2020) och för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar.

17.8 Arméns materielsystem tio år

SD planerar för materiel till lokalförsvarsbataljoner (år 2023–...), materiel för ytterligare 6 armébrigader (år 2024–2033) och nytt brigadluftvärn (2025–...).

17.9 Arméfördelningarnas materielsystem

SD planerar för materiel till sex luftburna bataljoner (2022–2031), sex bataljoner (6x3 batterier) raketartilleri (år 2025–2030) och 48 st attackhelikoptrar (fyra skvadroner) (år 2025–2030).

18 Marinen

Marinen bör bestå av såväl flottan, amfibiebrigaderna, kustbevakningen som marina territorialförsvarsförband och lokalförsvarsförband.

En modern flotta med beväpning och eget skydd och övade amfibieförband är en förutsättning om Sverige ska kunna försvaras.

Dimensionering av de förband som skall lösa dessa uppgifter måste ske med beaktande av att Sverige är den nation som har längst kust i Europa, 270 mil. Vidare måste hänsyn tas till att antalet tillgängliga fartyg alltid är lägre än det nominella antalet på grund av underhållsåtgärder m.m.

Det är de närmaste åren fortsatt lämpligt med två ytstridsflottiljer men flera av fartygstyperna befinner sig antalsmässigt nära under kritisk massa för att systemen rationellt ska kunna vidmakthållas personellt och materiellt. Ser man till de uppgifter som skall kunna lösas längs vår långa kust framstår det som uppenbart att antalet kvalificerade ytstridsfartyg snarast bör utökas. De levererade Visbykorvetterna är fem st. Fem st nya korvetter bör inköpas i en serie för att sedan kompletteras av sex st fregatter. När antalet ytstridsfartyg är fler än tio bör antalet ytstridsflottiljer öka till tre, varvid en stationeras i Västerhavet.

Ytterligare en minröjningsdivision bör tillföras och denna bör huvudsakligen vara baserad på västkusten som en följd av dennas stora betydelse för handelssjöfarten.

Regeringen har beställt två nya ubåtar, A 26. Ytterligare fem ubåtar bör inköpas. När antalet ubåtar är större än sju bör ubåtsflottiljen organiseras i två divisioner, varefter en stationeras på västkusten. För en liten nation som Sverige kan de konventionella ubåtarna utgöra ett strategiskt vapensystem eftersom ingen potentiell angripare kan bortse från att försvararen förfogar över tysta ubåtar.

18.1 Marinens strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarsmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet.

18.2 Marinens luftvärnsförmåga

Ytstridsfartygen och kustbevakningens större fartyg kommer att vara högvärdiga mål i ett storskaligt krig. Det gör att dessa fartyg bör ha såväl automatkanon som robotluftvärn. Det är egenskydd men robotluftvärnet är också en del av det samlade luftförsvaret. Det är viktigt därför med gemensam lägesbild med flygvapnet. Aster 15 eller CAMM är robotluftvärnssystem som bör prövas för dessa fartygsplaceringar, på fregatterna passar Aster 30.

18.3 Amfibiebrigader

När Sverige åter ska rusta är det givet att kustförsvaret bör återtas. För detta bör tre amfibiebrigader sättas upp. I Härnösand och Fårösund sätts varsin amfibiestridsgrupp upp om vardera en amfibiebataljon, ett kustjägarkompani och ett kustrobotkompani.

18.4 Rörlig kustrobot

I början av 1990-talet uppsattes ett rörligt kustrobotbatteri med Saabs RBS 15-robot som huvudvapen. Systemet var kostnadseffektivt och hade stor uthållighet och snabb gruppering. Då Kustartilleriet avvecklades år 2000 valde man även att avveckla det då blott fem år gamla systemet som såldes till Saab.

Detta system är än idag (i moderniserad version) aktivt i Kroatien och Finland där det utgör en stor del av den tröskeleffekt dessa länder förfogar över för att möta, hejda och slå en angripare över havet.

Systemet bör av dessa anledningar användas i Sverige i åtta kompanier med vardera sex robotbilar. Det innebär att Amf 1 får två kustrobotkompanier. Systemet bör integreras i Försvarsmaktens kommande sensornätverk men även kunna operera autonomt. Tre av dessa bör bemannas av kontinuerligt tjänstgörande personal. Basing för alla sex kompanier: Härnösand, Stockholm (2 st), Gotland, Karlskrona och Göteborg.

18.5 Understöd och luftvärn

Amfibiebrigaderna bör ha understöd av Archers samt AMOS på Stridsbåt 2010 eller motsvarande.

Stridsbåtplattformar bör också kunna bära robotar som Seaspear eller motsvarande. Robotsystem 70NG bör övervägas för att hantera fientliga attackhelikoptrar.

18.6 Fler marinbaser

När de marina förbanden växer uppstår ett behov av en förstärkt regional indelning. Vi föreslår därför på sikt att marinen ska förfoga över tre marinbaser, i öster föreslår vi därtill två detachment, ett i Bottenhavet och ett på Gotland. Marinbaserna har marintaktisk ledning.

18.7 Marinbasbataljoner

För skydd, logistik, ekipage och sjöinformation verkar marinbasbataljonerna. De tre marinbaserna bör ha varsin marinbasbataljon, liksom Muskö, Skredsvik.

18.8 Ubåtsjakt

På 90-talet hade Sverige en acceptabel ubåtsjaktförmåga med bland annat tio st helikopter 4 med sensorer och tolv ubåtar. Socialdemokratiska regeringar med Tage G. Peterson i spetsen började då att avveckla försvaret. Reinfeldts regeringar tog vid och minskade ytterligare försvarets medel. Man flyttade ubåtsflottiljen från Berga till Karlskrona och tappade därvid en stor del kompetent personal och förutsättningarna att regelbundet öva ubåtsjakt på ostkusten.

De tystgående svenska ubåtarna är överlägsna vid spaning och kan i hög grad kontrollera utloppen från Stockholm. Men om de befinner sig en dag eller mer från Stockholm i ytlägesfart tar det lång tid att få dem till Stockholm under vattnet.

Personal behöver hela tiden utbildas för ubåtsjakt vilket är mycket tidskrävande, det är av militärgeografiska skäl en utbildning som bör bedrivas året runt i aktuella farvatten.

18.9 Marintaktisk ledning

Den marintaktiska ledningen bör ske från tre staber. Marinen har idag få tross- och ledningsfartyg. Varje marinbas bör på sikt erhålla ett stödfartyg för tross och ett stödfartyg för ledning.

18.10 Marinens materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2021 till 2030. Det innebär att med SD:s budget så kommer all redan inplanerad materiel att kunna införskaffas.

SD budgeterar för materiel till marinbasbataljonerna (år 2020 tom 2029) och för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar.

18.11 Marinens materielsystem tio år

SD planerar för infrastruktur för nya marinbaser (år 2022–...), 5 st ytterligare ubåtar i klass A26 (år 2023–2032), 5 st nya korvetter (år 2023–2032), materiel till Amf-brigader (år 2024–2033), 5 st minröjningsfartyg (2025–2034) och 6 st nya fregatter (år 2027–2036).

19 Flygvapnet

Flygvapnet har de senaste decennierna tvingats till en omfattande omorganisation med kraftiga nerdragningar som följd. Försvarsgrenen har på grund av detta problem med såväl materiel- som personalförsörjning och om inte åtgärder vidtas blir situationen ohållbar i en snar framtid. Flygvapnet består idag personellt av såväl anställda som kontrakterade. Den viktiga resurs som värnpliktsystemet innebar är däremot avvecklade. Flygvapnets verksamhet är resurskrävande och präglas av ett allt för stort fokus på internationella åtaganden. Försvaret av Sverige i händelse av en framtida ofred har nedprioriterats.

19.1 Antal stridsflygplan

För att utveckla och vidmakthålla Sveriges förmåga till ett trovärdigt försvar är det Sverigedemokraternas uppfattning att det behövs fler stridsflygdivisioner.

Fem flygflottiljer med vardera två divisioner kräver 200 stridsflygplan. Gripbara reservdelar och tillräcklig serviceapparat ska garantera att minst tre grupper, 12 plan, ständigt är operativa per division. Genom bättre villkor för flygförarna och mer bindande kontrakt bör antalet krigsplacerade piloter öka. Anskaffning av JAS 39 Gripen

E skall ske oavsett om Sverige är enda köpare. En tvåsitsversion (F) av denna bör också anskaffas, dels för att underlätta i vår egen flygutbildning dels för att underlätta en export av Gripen-systemet. Gripen E bör nytillverkas och ej baseras på ombyggda C/D-skrov. Därigenom kommer det finnas kvar C/D-plan.

Sverige behöver alltså i första hand 160 Gripen E/F + Gripen C/D för åtta divisioner och i ett längre perspektiv sammanlagt 200 plan Gripen E/F för tio divisioner.

19.2 Taktisk datalänk

Luftförsvaret hade från början ett eget svenskt dataprotokoll för kommunikation, TARAS. Idag har de svenska Gripenplanen Nato:s Länk 16, vilket sätter oss i beroende av USA och deras krypton, vi får inte tillverka egna. Detta beror på svenskt passivitet. Vi borde istället återintegrera TARAS för att realisera ett eget Länk 16-liknande nät precis som Frankrike utvecklar sitt LX. Vi kan då välja momentant att kommunicera nationellt eller med Nato.

19.3 Flygvapnets strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarmakten i dialog med Förvarsdepartementet.

19.4 Upprättande av ytterligare flygflottiljer

Jämte Skaraborgs flygflottilj (F7 Sätenäs), Blekinge flygflottilj (F17 Kallinge) och Norrbottens flygflottilj (F21 Luleå) bör Upplands flygflottilj (F16 Uppsala) sättas upp. Antalet Gripenförband är idag för få för att på allvar utgöra en nödvändig tröskeleffekt. Att återupprätta en fjärde flygflottilj som hem för två nya stridsflygdivisioner är därför av största vikt. Valet faller sig naturligt på F16 med sitt geografiska läge i det strategiskt viktiga Mälardalen med huvudstaden och Arlanda som högprioriterade angreppsmål.

När vi har 180 Gripen placerade i stridsflygdivisioner ska en femte flygflottilj öppnas: Hälsinge flygflottilj (F 15 Söderhamn).

19.5 Strategiskt luftvärn

För att uppnå ett dugligt luftförsvar räcker det inte med enbart flygstridskrafter. Dessa har visserligen stor yräckvidd men har uthållighetsbegränsningar. Därför bör strategiskt luftvärn införskaffas. Detta bör absolut vara modernt och medelräckviddigt. Gamla begagnade system bör inte inköpas. Köper vi ett modernt system så kommer svensk försvarsindustri troligen bli samarbetspartner.

Det strategiska luftvärnet ska försvara de viktigaste baserna i vårt försvar och tillhör Flygvapnet. Det strategiska luftvärnet ska kunna omgruppera fort men ska också ha konträckviddigt luftvärn som egenskydd.

19.6 Krigsflygplatser

Avvecklingen av BAS 90 är till stort men för den svenska luftförsvarsförmågan. Det skydd och den rörlighet Flygvapnet hade har i och med det gått förlorad. För att återställa denna förmåga till operativt taktiska och strategiska fördelar är det av stor vikt att bevara de möjliga krigsflygplatser som fortfarande finns.

Ingen före detta flygflottilj får vidare exploateras så att den inte lätt kan återtas, särskilt inte de med bergshangarer eller annan viktig infrastruktur.

BAS 90-systemet bör till stora delar återskapas successivt. Detta kan påskyndas genom att i en första etapp återinföra BAS 60-systemet i lämpliga geografiska områden. I en andra etapp utvecklas dessa till fullvärdiga BAS 90. Skydd genom spridning är kostnadseffektivt och ger ett stort strategiskt värde. Snabba omgrupperingar för tankning och ombeväpning är några av fördelarna med ett sådant system.

Försvarsmakten vill ha rent från vindkraft i fyra mils radie utanför de tio aktuella militära flygplatserna. I radarhänseende finns sammanblandningsrisk mellan vindkraft och helikopter.

19.7 Flygbasbataljonerna

Flygflottiljerna samt övriga krigsflygplatser behöver markservice. Vi räknar med tolv flygbasbataljoner. Basbataljonerna är avgörande i snabba krigsförlopp, exempelvis när banor ska repareras, men de skyddar också baserna mot attacker från mark. Hemvärnet har en viktig stöttande roll för att skydda baserna.

19.8 Stridsledningsbataljoner (StrilBat)

Att ha ett antal stridsledningscentraler (Stri-C) skapar redundans gentemot att ha en enda. Fientliga aktiviteter riskerar inte heller att övermätta en enda central. Strilbat serverar och skyddar centralerna.

19.9 Stationskompanierna

Stationskompaniet är föregångaren till dagens flygunderhållskompani, dvs. den tekniska tjänsten för att få upp flyget. I kompaniet ingick de så kallade klargöringsplutonerna. I IO14 ingår inte längre serviceplutoner vilket hämmar klargöringen. Stationskompaniet bör återtas eftersom klargöring är viktigt för ett krigsanpassat försvar.

Samband, tross, räddning, flygledning, sop och blås kan man alltid få på en flygplats tillsammans med hemvärnet. Att detta organiseras är viktigt för att se till att förmågan att sprida flygplan nationellt ökar.

I ett skymningsläge sprider vi flygförare, klargöringstroppar, tekniker och flygplan. Resten mobiliseras. Ju mer som är förberett och ju mer vi kan sprida flygplanen desto bättre.

19.10 Stridspiloter

Stridsflyget är en av luftförsvarets två tunga komponenter. Liksom en kedja är beroende av alla sina länkar, är stridsflyget beroende av flera delar vilka alla måste fungera annars förlorar hela systemet sin verkanskraft.

Antalet krigsplacerade stridspiloter är en nyckelfaktor för vår försvarsförmåga, därför måste den hållas på en stabil och hög nivå över tid. När vi nu ska upprusta vår försvarsmakt, krävs det att vi också ökar rekryteringen av antalet nya stridspiloter. För att lyckas med det krävs kraftfulla åtgärder.

Sverigedemokraterna föreslår att följande åtgärder genomförs:

- Översyn av lönenivån för stridspiloter
- Utreda möjligheten att krigsplacera piloter som lämnat Försvarsmakten för arbete som pilot på den civila marknaden, som reservofficerare (i flygtjänst och med återkommande repetitionsövningar)
- Fokusera på att återta förband i storstadsregionerna i syfte att underlätta rekryteringen.
- Helt överge det ”gamla arbetssättet” där regionalpolitiken till stor del fick styra var förbanden skulle förläggas.

19.11 Helikopterresurserna

Helikoptrarna möter olika behov. Exempel på det är:

- sjuktransporter vid övningar och skarpa operationer.
- trupp- och materieltransporter.
- sjöräddning och brandbekämpning.
- ubåtsjakt (tyvärr för stunden avvecklat).
- attack- och understöd.

Tidigare hade armén, marinen och flygvapnet egna helikoptrar, men nu har resurserna samlats i en enda helikopterflottilj. Det har missgynnat tillgängligheten. Ordningen med anpassade helikoptrar för varje försvarsgren och olika baseringsorter beroende på uppgift bör återställas.

Sverige bör anskaffa helikoptrar i olika roller men ha kvar grundstommen med få olika system i drift för att ena helikopterflottan.

19.12 Gripens beväpning

Gripens beväpning bör helst göras med system där svenska företag är delaktiga i utveckling och produktion som jaktroboten Meteor och attackroboten Taurus. Sverige har av sagt sig att använda klusterammunition även om USA, Ryssland, Kina, Turkiet, Israel med flera har kvar det i sin beväpning. Därmed vidareutvecklas inte bombkapsel 90 Mjölner och vi får söka andra yttäckande markattacksystem. Detta gap kan fyllas av en version av Taurus som uppfyller Oslokonventionen.

Försvarets flygstridskrafter har historiskt haft en blandning av inhemsk och utländsk beväpning.

19.13 Transportflygplan

Försvarsmakten förfogar idag över sex (av ursprungligen åtta) C-130E/H Hercules plan. Dessa plan (som började köpas in 1965) bör ersättas successivt. Det bör prövas om vi kan äga ett antal transportflygplan gemensamt i Norden för att spara pengar i framtid.

För brandsläckning finns MAFF-system till Hercules med kapacitet att sprida tolv kubikmeter vatten per tömning.

19.14 Radarspaningsplan och signalspaning

Försvarsmakten hade från början sex st Saab Erieye radarspaningsflygplan. Idag återstår två st, övriga har sålts. Två st är för lite med tanke på vårt läge och att planen behöver regelbundet underhåll.

Signalspaningsplanen är två och de täcker vårt behov.

19.15 Skolflygplan, eldledning, lätta attack

SK 60 är ett lätt attackplan som använts till skolplan under lång tid. De är från 60-talet och måste senast ersättas runt år 2021. Saab/Boeing T-X är förstahandsalternativ som ersättare, men då kommer troligen ytterligare ett skolplan i propellerformat behövas som första steg.

Jetdrivna skolflygplan bör krigsplaceras som lätt attack.

19.16 Flygvapnets materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2022 till 2031. Det innebär att med SD:s budget så kommer all redan inplanerad materiel att kunna införskaffas.

SD budgeterar för materiel för flygbasbataljoner (år 2020 tom 2029), materiel till strilbataljoner (år 2020 tom 2029), större beställning av strategiskt luftvärn (2018–2019) och för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar.

19.17 Flygvapnets materielsystem tio år

SD planerar för fler Saab 39 JAS Gripen E/F än liggande beställning, 10 plan mer/år i 15 år (år 2023 tom 2038). Uppstart F16 år 2022 och uppstart av F15 år 2028. Två Global Eye inköps (år 2026–2030).

20 Försvarets mobiliseringstider

20.1 Mobiliseringsreserven

Mobiliseringsreserven ska motsvara i antal 20 % av antalet personal i fältförbanden. Vid mobilisering kallas mobiliseringsreserven till sitt fältförband för att inga luckor ska uppstå för om vissa omöjligt kunnat ansluta. Förbandscheferna organiserar övertalig

personal som förstärkningsresurser på bästa sätt. Övertaliga utöver 20 % överförs till förbandsreserven.

20.2 Förbandsreserven

Förbandsreserven ska motsvara i antal 20 % av antalet personal i fältförbanden. Förluster i fältförbanden kan leda till att förstärkningar behövs, dessa ska då hämtas ur förbandsreserven. Vid mobilisering kallas förbandsreserven till lediga platser och förstärkningsplatser i lokalförsvarsbataljonerna. Övertaliga utöver 20 % överförs till personalreserven.

20.3 Personalreserven

Personalreserven är en reservpool som inte mobiliseras.

20.4 Mobiliseringsgrader

Mobilisering bör såväl i fred som i krigstid ske med hjälp av pliktlagstiftningen.

Överbefälhavaren bör utan regeringsbeslut kunna höja beredskapen genom:

- GIVAKT – Högsta beredskap för fredsorganisationen. HEMVÄRNSBEREDSKAP eller HEMVÄRNSLARM
- MOBPLATSBEREDSKAP – Befäl och mobförberedare inkallas.
- Regeringen bör kunna höja beredskapen i tre steg:
- P-mob GUL mindre (30 % av all personal)
- P-Mob RÖD större (60 %)
- A-mob VIT (all personal)

20.5 Mobiliseringstider

Vid arméns brigader och amfibiebrigaderna består brigadstabskompaniet, brigadspaningskompaniet, första bataljonen och luftvärnsbataljonen av fast anställd personal.

Flottans ytstridsflottiljer, ubåts- och minröjningsdivisioner ska vara direkt tillgängliga med fast anställd personal.

Flygvapnets strategiska luftvärn ska vara bemannat med fast anställd personal, liksom ett kompani i varje bas- och Strilbataljon.

Enskild värnpliktig personal i fältförbanden har mobiliseringstiden 48H, brigaderna som sådana har 72H.

20.6 Mobiliseringsförråd

Mobiliseringsförråd ska finnas för fältförbanden. Deras placering, skydd och sekretess ska vara en avvägd bedömning efter moderna tider. En situation råder nu när kriminella ligor, islamister och andra våldsextremister har intresse av mobförråden.

20.7 Undantagstillstånd

Möjligheten att förklara undantagstillstånd är viktig vid kriser i fredstid, det underlättar då särskilt för Försvarsmakten att bistå med hjälp.

21 Försvarsövningar

21.1 Regelverk för övningar

Riksrevisionen har påvisat att krigsförbandsövningarna har minskat och att det senaste årtiondet har sett kraftiga minskningar i körtid på fordon, fartyg och flygplan. Det är välkommet att Försvarsrapporten pekar på vikten av samövade krigsförband med reell förmåga. Detta är däremot omöjligt att genomföra med den arbetstidsreglering som för närvarande råder vid våra förband. För att åtgärda problemet och möjliggöra en effektivare övningsverksamhet så måste man både ändra på detta regelverk för gruppbefäl, soldater och sjömän samt återaktivera värnplikten i en form som möjliggör krigsförbandsövningar med stöd av pliktlagar.

21.2 Krigsförbandsövningar (KFÖ)

Fyra veckors KFÖ bör genomföras vartannat år med en fördelning. Regelbundna övningar i fördelningsformat är helt avgörande för att uppnå politisk vilja, det vill säga användbara, tillgängliga, väl samövade fältförband för nationella uppgifter.

21.3 Stridsskolorna

Försvarsgrenarnas och vapenslagens olika strids- och skjutskolor är viktiga för utvecklingen av militär förmåga. Skolorna ska därför prioriteras högt.

22 Försvarets stödresurser

22.1 FRA, Siun

Signalspaning är en viktig komponent i värnandet av rikets säkerhet, såväl gentemot yttre hot från främmande makt som mot potentiell terroristverksamhet. All sådan spaning bedrivs dock under en ständig balansakt gentemot värnandet av den enskilda medborgarens integritet. De intensiva diskussioner som följde av införandet av den s.k. FRA-lagen visade att hela ämnesområdet är kontroversiellt och måste behandlas med varsamhet om en verksamhet som denna ska kunna bedrivas med fortsatt förtroende från folket.

Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamhet (Siun) utövar idag viss kontroll över hur lagen tillämpas, men denna nämnd lider av en avsaknad av parlamentarisk förankring i och med att inte alla partier är representerade. Om signalspaning ska tas på allvar ska också riksdagens samtliga partier erbjudas möjligheten att nominera ledamöter till nämnden. Så är fallet när det gäller Säkerhets-

och integritetsskyddsnämnden och vi bedömer att detta förhållande har ökat förtroendet för nämnden hos samtliga partier i riksdagen. Vi bedömer också att det förstärkt allmänhetens tilltro till att nämnden fullgör sitt uppdrag på ett så allsidigt och objektivt sätt som möjligt. Detta trots den sekretess som råder i nämndens verksamhet. Vi anser således att antalet ledamöter i Siun ska utökas så att samtliga partier som är representerade i riksdagen kan erhålla en ledamot var.

22.2 FOI

Försvaret och Regeringen är i behov av forskningsbaserad kunskap. FOI är därför nödvändigt för en självständig utveckling av vår försvars- och säkerhetspolitik.

22.3 FXM

En livskraftig svensk försvarsindustri är viktigt såväl för svensk försvarsförmåga som för svenska arbetstillfällen. Försvarsexportmyndigheten bör återskapas och bidra till att främja Sveriges intresse av den export som är en nödvändig förutsättning för detta.

22.4 Försvarsmusiken

Antalet musikorkestrar i försvaret har minskat beroende på att deras kostnader hela tiden vägs mot kostnader som genererar militär förmåga. På bred front bör prövas om militärorkestrar kan återuppsättas med kulturbidrag i grunden. Bättre kultur finns inte! Staten bör stimulera kommunerna att stödja militärorkestrarna.

23 Kustbevakningen

Det krävs anslagsökningar för att inte Kustbevakningen ska bli stående vid kaj. Detta och mer bör tillskjutas.

Kustbevakningen arbetar med många av de nya hoten mot vår säkerhet.

23.1 Samarbete med polisen

Polisen och Kustbevakningen ska samordna sina register så att brottsbekämpningen underlättas.

23.2 Inordning i marinen

Kustbevakningen skall tillsammans med Tullverket upprätthålla bevakningen av Sveriges gränser. Sverige bör samarbeta med övriga Östersjöländer om en intensifierad kustbevakning.

Marinen och Kustbevakningen har båda till uppgift att utifrån olika uppgiftsställningar övervaka sjöterritoriet och omgivande farvatten. För denna övervakning krävs bland annat fartyg, flygplan, radarstationer och övervakningscentraler. Det framstår som uppenbart att samordning av dessa resurser skulle vara gynnsam av såväl

operativa som ekonomiska skäl. Samtidigt bedöms klara effektivitetsvinster kunna erhållas.

Ett organiserat samarbete och gemensamma övningar bör därför snarast etableras mellan marinen och Kustbevakningen i syfte att därigenom mera effektivt utnyttja samhällets samlade resurser. På sikt bör Kustbevakningen operativt underordnas marinen vad avser sjöoperativa uppgifter. I krig ska Kustbevakningens större fartyg sättas in i det militära försvaret av Sverige. Fartygskanoner och modernt medelräckviddigt luftvärn monteras därför på längre sikt.

24 Naturkatastrofer

24.1 Fonder för naturkatastrofer

Fonder ska byggas upp på nationell grund för att användas vid naturkatastrofer. Fonderna ska uppmanas söka landstings- och primärkommunala medel. Bidrag för detta ändamål bör inte ges till EU.

24.2 Jordskredssäkring

Det finns stora risker för jordskred vid Göta älv eftersom det finns mycket kvicklera i dess närhet. Ett större skred kan ske när som helst, och det kan medföra stora problem i området; t.ex. finns det många gamla nedlagda industrier i området som har bidragit till kraftiga föroreningar i marker längs älven. Regeringen har fått en utredning från Statens geotekniska institut (SGI) på sitt bord, och arbetet med att jordsäkra älven borde därför ha börjat redan 2014. Det medför stora kostnader med att jordsäkra hela Göta älv, en grov uppskattning mellan 3 och 5 miljarder kronor. Genom att påbörja bygget av nya slussar kan man göra samordningsvinster med att utnyttja sprängsten från slussbyggen till att jordsäkra älven. Vi föreslår att regeringen omgående vidtar åtgärder för att påbörja en jordskredssäkring av Göta älv.

25 Krisberedskapspolitikens inriktning

Under kalla kriget och fram till år 2000 hade Sverige ett betydande civilt försvar med civilplikt. Civilområdena stämde i princip överens med militärområdena och jämte militärområdeschefen stod civilområdeschefen, tillsammans kompletterade de varandra. En ytterligare beredskap fanns i driftvärnet fram till år 2005 som hade till syfte att säkra funktionen hos en rad samhällsviktiga institutioner. Civilförsvaret bör i betydlig mån återtas. Till den bredare hotbilden idag hör cyberattacker och terrorism.

Krishanteringen på riksnivå bör ytterst åligga en förstärkt version av regeringskansliets krishanteringsavdelning. Detta följer den i Sverige normala principen för krishantering där regeringen, länsstyrelser och kommuner är ansvariga för krishantering på nationell, läns- och kommunal nivå. Tjänstemän vid statliga myndigheter bör ha instruktioner i händelse av höjd beredskap eller krig. MSB bör avvecklas och en civilförsvarsmyndighet bör grundas. Civilbefälhavare bör utses i riket, alla militär-områden (MILO), alla försvarsområden (FO) och alla närskyddsområden (NO).

Medborgarna bör utbildas för att klara sig själva i tre dygn avseende skydd, värme och vatten.

26 Det civila försvaret

26.1 MSB

MSB som har haft rollen av ”väckarklocka” och utredare avvecklas som myndighet. Utredningsresurserna överförs till en ny avdelning på FOI, resterande personal erbjuds arbete på en ny civilförsvarsmyndighet.

26.2 Civilförsvarsmyndigheten

Principerna om ansvar, likhet och närhet bör genomsyra det civila försvaret.

Försvarsmakten bör upprätthålla en tät kontakt med de civila staberna på alla nivåer.

26.3 It-försvar

- It-försvaret ska hålla svenska myndigheter med en standardplattform för datahantering.
- It-försvaret ska också jaga och förhindra dataintrång hos svenska myndigheter.
- It-försvaret bör vara en underavdelning i Civilförsvarsmyndigheten.

26.4 SOS Alarm

SOS Alarm ska vara ett statligt verk utan konkurrens. Samarbete ska ske över regions- och länsgränser. SOS Alarm ska sitta tillsammans med räddningstjänst, polis, hemvärnet, sjö- och flygräddning och länsstyrelsen, något som kräver justering i lagen. Det skulle underlätta samordningen mellan olika myndigheters planering för det civila försvaret om det skapades en central instans som sköter sådan samordning och som hade ett tydligt ansvar för denna uppgift. En sådan instans skulle också inneha ansvaret för övergripande krisplanering samt därmed vidhängande beslut och prioriteringar.

Det krävs en struktur för detta som organiseras redan i fredstid, eftersom det är orealistiskt att tro att en sådan struktur kommer att kunna upprättas på ett effektivt sätt om det skall ske under pågående krig eller i höjd beredskap. SOS Alarm bör sitta skyddat.

26.5 Skyddsrum

Skyddsrummen ska besiktigas och rustningskrav ställas. Godkända skyddsrum ska kunna iordningsställas på 72H av fastighetsägaren. Skyddsnivån ska fortsatt vara den från början bestämda.

26.6 Ekonomiskt försvar

26.6.1 Beredskapslager

Lagren ska skyddas samt vid behov vara praktiskt tillgängliga direkt eller via strukturerad distribution.

Det civila försvaret behöver beredskapslager, för vissa resurser krävs nationella och regionala lager jämte de lokala, för andra resurser krävs särskilt lokala lager. Riktvärdet är att lagren ska räcka 5 månader. Självförsörjningsgraden av livsmedel bör öka. Det är inte tillräckligt att det civila försvaret endast förutsätts kunna sköta sin uppgift under 5–10 dagar. Det civila försvaret bör istället ges till uppgift att kunna lösa sin uppgift uthålligt i minst 5 månader, det vill säga kontinuerligt så länge som ett krig eller krigshot pågår.

Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret.

26.6.2 Betalningar

Det digitala betalningssystemet kan visa sig omöjligt upprätthålla i en större kris eller krig. Totalförsvaret måste kunna rekvirera sina behov och lämna kvitto på vad man rekvirerat. Det är bra om hushållen har blandade kontanter för en sparsam månads förbrukning hemma.

26.7 Övrigt civilförsvar

26.7.1 Pandemier

Världens befolkning ökar och historiskt sett har svåra pandemier kommit och gått. Även om vi har penicillin och effektiva vaccin så är risken stor att en pandemi kan få förödande effekter på oss med höga dödstal.

Sjukvården bör ha mer än ett pandemicentra med särskilda möjligheter till avskild vård.

26.7.2 Psykologiskt försvar

I snabba förlopp, vare sig det är väpnat angrepp eller en katastrof så är behovet av rätt information stort. För att beslut om att använda resurser ska bli rätt så krävs goda underlag.

Det psykologiska försvaret ska verka för att vi ska få rätt information i tid, i krig är det också viktigt att en angripares fotfolk har rätt information.

Det psykologiska försvaret bör vara en underavdelning i Civilförsvarsmyndigheten.

26.8 Räddningstjänst

Räddningstjänstbataljoner ska sättas upp med civilpliktiga. Grundutbildningen är cirka 3 veckor och var sjätte år genomförs repetitionsutbildning. Rekrytering sker bland värnpliktiga i reserven samt bland ungdomar.

En statlig besiktning bör göras av landets kommunala räddningsstationer, för att bedöma om det finns allvarliga brister. Detta som en del i uppbyggnaden av det civila försvaret.

26.9 Övrigt ändamål

26.9.1 Stöd till polisen, terrorism

Hemvärnet bör få utbildning som gör dem lämpliga till insatser mot folkmassa. De bör också samöva med Särskilda beredskapspolisen.

26.9.2 Gendarmeri

Liksom i andra länder bör en tyngre polisiär organisation upprättas som ett komplement för att möta det tyngre våldet.

27 Gemensam radiokommunikation

Kryptering och standardisering förs in i de digitala system som ersätter de äldre analoga.

Samtliga alarmeringsmyndigheter bör ha samma system av kommunikation.

28 Diverse lagrum

28.1 Brandfarliga och explosiva varor

Vi ansluter oss till tanken att påföljderna för brott mot LBE bör ligga i linje med de påföljder som anges för vapenbrott. Den nya straffskalan för vapenbrott gör gällande att den som fälls för grovt vapenbrott ska dömas till fängelse i lägst ett år och högst fyra år. Rikspolisstyrelsen förordade i detta sammanhang att straffet för grovt vapenbrott borde höjas till minst fängelse i två år. Speciellt för brott som avser enhandsvapen eller helautomatiska vapen har man också förordat höjt maxstraff till fängelse i sex år. Vi argumenterade för en höjning av straffskalan för vapenbrott när vapenbrottslagstiftningen senast behandlades i justitieutskottet. I linje med detta menar vi att påföljderna för brott mot LBE bör läggas på samma nivå som vi förespråkade för motsvarande vapenbrott. Även i detta fall har Polismyndigheten i sin remiss angett att det vore önskvärt att minimistraffet för grovt brott enligt LBE höjs till två år, vilket vi anser att det är värt att ta fasta på.

29 RUT-underlag

RUT-svar och antaganden till grund för budgetbeloppen.

RUT 1 är Försvarsmakten, Högkvarteret 17 520:60400 datum 2011-09-09.

RUT 2A är FMV 12FMV6710-3:1 datum 2012-09-13

RUT 2B är Försvarsmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-09-25.

RUT 2C är Försvarsmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-05-16.

RUT 2D är RUT 2012:701 datum 2012-07-25.

RUT 2E är Försvarsmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-05-24.

RUT 3A är RUT diarienummer: 2014:213, 712, 713, 763, 764, 784, 786, 813, 842

RUT 3B är RUT diarienummer: 2014:1426

3 % inflation per år är räknemässig utgångspunkt för uppskrivningar.

Mikael Jansson (SD)

Roger Richtoff (SD)

Robert Stenkvist (SD)

Björn Söder (SD)

Per Klarberg (SD)